

gól

ALEX KRÁL

„Dělal jsem si z kluků ze Slavie legraci, ať mi schovají aspoň polovinu mistrovské medaile, když jsem odehrál jen šest zápasů,“ směje se záložník Spartaku Moskva.

FOTBALOVÝ TÝDENÍK | 53. ROČNÍK | VYCHÁZÍ V ÚTERÝ 7. 7. 2020 | 27/2020

TOMÁŠ

VACLÍK

„Chytám o smlouvu!“

„Ostrava? Zápas jara!“

Martin Doležal

Výbava pro hráče, brankáře a týmy
nyní za akční ceny

Teamsportový partner klubů

FOT·BAL
SERVIS.CZ

www.FOTBALservis.cz

OBSAH

Můj týden ▶ Alex Král: „Prioritou je pro nás Ruský pohár!“ 4
Aktuálně ▶ Trojskok do „Klubu 100“ 10
Rozhovor ▶ Tomáš Vaclík:
 „Chytám o novou smlouvu!“ 14

FORTUNA:LIGA ▶ **Rozhovor** ▶ Martin Doležal: „Ostrava? Zápas jara!“ 28
Premier League ▶ Souček páli ostrými! 36
Bundesliga ▶ Double, nebo treble? 37
La Liga ▶ Titul za Ramosovy penalty? 38
Serie A ▶ Juve i jeho hvězdy slaví 39
Aktuálně ▶ Milan Baroš ukončil kariéru 42
Od Bicana k Lafatovi ▶ Milan Baroš: neukočirovatelný rebel 44
Futsal ▶ Baráž proti Chorvatsku bude v listopadu 64
MOL Cup ▶ Sparta ukončila půst a vyhrála pohár 70
Ondrášovka Cup U10 ▶ Sparta triumfovala v Táboře bez porážky 74
Aktuálně ▶ Valná hromada FAČR bude 15. září 77
Aktuálně ▶ Již 43. Lázeňský pohár ve Velichovkách klepe na dveře 78

Vážení čtenáři!

Klub ligových brankářů našeho časopisu Gól se rozrostl o další přírůstek. Tomáš Vaclík si 30. června v utkání FC Sevilly na trávníku Leganés připsal sté čisté vychytané konto a ve velkém původním rozhovoru prozradil, že nejvíc mu utkvěla v paměti nula při výhře 3:0 nad Realem Madrid, neboť téměř bezspánkovou noc před zápasem strávil v sevillské nemocnici s malou dcerkou, která se zranila při nešťastném pádu. Nyní česká reprezentační jednička přemýšlí hlavně nad tím, jak pomoci svému celku udržet čtvrtou příčku v La Lize zaručující základní skupinu Ligy mistrů.

Do evropských pohárů by se rád podíval také jeho kolega z národního týmu Alex Král. Spartaku Moskva se v lize nedaří, a tak jediná šance k proklouznutí do Evropy vede přes triumf v Ruském poháru. V rubrice Můj týden se svěřil, jakou má radost ze slávisťické mistrovské obhajoby a že by rád dostal alespoň polovinu medaile, když před svým přestupem odkopal za červenobílý na podzim alespoň šest utkání.

O Evropské lize sní i Martin Doležal. Jabloneckému snajprovi se na jaře vychýlila střelecká muška, k deseti gólovým zásahům z první části ligy zatím další nepřidal. Ale třeba se konečně trefí v posledním kole doma proti Baníku, a pokud rival ze sousedního Liberce, který má na Jablonec jednobodový náskok, neuspěje v Plzni, může se Michal dočkat pohárových zápasů. Však také mač s Ostravou považuje za zápas jara!

Krásné gólové počtení!

Petr Trejbal, šéfredaktor

STALO SE...

► Souček se trefil v derby i v Newcastleu!

Reprezentační záložník Tomáš Souček si v londýnském derby s Chelsea připsal první branku v dresu West Hamu v anglické Premier League. Ve 34. minutě po rohovém kopu dopřel v krkolomné pozici míč do sítě, ale po kontrole VAR byl gól odvolán kvůli ofsajdovému postavení jeho spoluhráče. Pětadvacetiletý středopolař se dočkal ve druhé minutě nastaveného času první půle, když opět po rohu poslal hlavou míč o zem do sítě a vyrovnal na 1:1. „Kladiváři“ nakonec zvítězili 3:2. V nedělním duelu s Newcastlem se „Suk“ opět zapsal mezi střelce. V 65. minutě po rohovém kopu napálil z otočky levačkou míč, který se odrazil od břevna po hlavě Rice, a poslal hosty do vedení 2:1. V 80. pak jeho hlavičku skvěle vychytil někdejší spoluhráč z Liberce, slovenský brankář Martin Dúbravka.

► Limberský přidá další rok

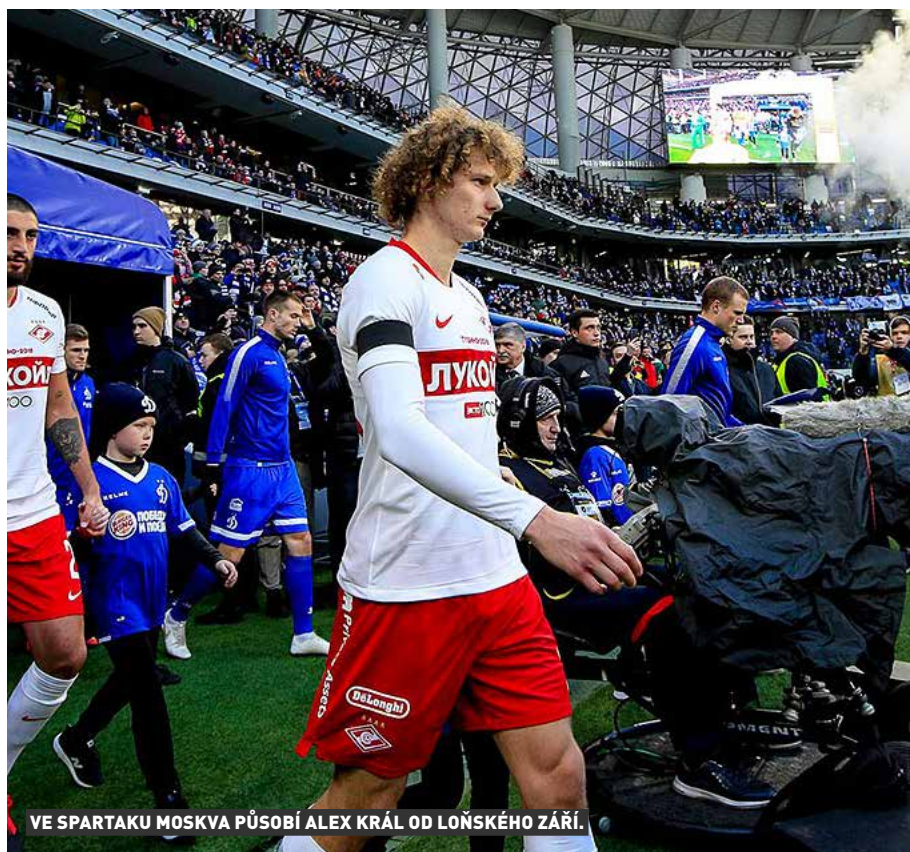
Bývalý reprezentační obránce David Limberský o rok prodloužil smlouvu s Plzní. Původní kontrakt měl skončit po této sezoně. „Uprímně jsem si nedovedl představit, že bych měl nyní končit,“ přiznává šestatřicetiletý bek a dodává: „Narodila se mi dcera, dohodl jsem se s klubem mého srdce na další smlouvě, užívám si každý den a mám pořád spoustu sil i elánu. Budu makat a věřím, že nás s týmem čeká skvělá sezona.“ „Limba“ ve odchovancem Plzně, za Viktorii odehrál 370 z celkových 383 zápasů v první lize a dalších 81 přidal v evropských pohárech včetně prestižní Ligy mistrů. Se západočeským klubem získal pět mistrovských titulů a má za sebou také působení ve Spartě, Modeně a Tottenhamu.

► Trénují opět se Slavii

Záložník Josef Hušbauer a útočník Mick van Buren se po konci jarního hostování v zahraničí vrátili do pražské Slavie. Zapojovali se v Edenu opět do tréninku, do závěru tohoto ligového ročníku ale v barvách čerstvého mistra zasáhnout nemohou. Oběma hráčům, kteří mají ve Slavii ještě na rok smlouvu, skončilo hostování k 30. červnu. Hušbauer s Dynamem Drážďany sestoupil z druhé bundesligy a Van Buren se s Haagem bojuje o udržení se štěstím vyhnul. Vedení nizozemské ligy soutěž kvůli COVID-19 předčasně ukončilo, a tak nikdo neseštopil.

Fotbalový týden Alexe Krále

„Prioritou je pro nás Ruský pohár!“

VE SPARTAKU MOSKVA PŮSOBÍ ALEX KRÁL OD LOŇSKÉHO ZÁŘÍ.

Pomalou končí první sezonu v moskevském Spartaku, kam zamířil ze Slavie po úspěšné kvalifikaci o Ligu mistrů. Reprezenční záložník ALEX KRÁL si v ruském klubu vybudoval silnou pozici, k plné spokojenosti mu ale chybí lepší výsledky týmu. V lize Spartak po koronavirové pauze ztrácí, upíná se proto k zisku Ruského poháru.

RUSKÉ ANGAŽMÁ SI MLADÝ STŘEDOPOLAŘ VYSLÓUŽIL VÝKON V MATEŘSKÉ SLAVII PRAHA.

„ZBYTEČNĚ ZTRÁCÍME BODY“

„Od restartu ruské ligy se nám se Spartakem příliš nedaří, výsledky určitě můžou být lepší. Zbytečně jsme poztráceli několik bodů. Například o víkendu doma s Tambovem jsme dvakrát vedli, ale stejně jsme si zápas nechali vzít. Podobně i v utkáních předtím, ve kterých se navíc odehrály sporné momenty. Měli jsme kopat penalty, neuznali nám regulérní góly. Teď potřebujeme zareagovat výhrami. A hlavně se soustředit na Ruský pohár. Ten je pro nás teď prioritou. Z ligy se na příčky, ze kterých se jde do evropských pohárů, už dostat nemůžeme. Ambice hráčů i klubu jsou jasné, chceme hrát Evropu.“

„LIDÉ SE VRACEJÍ NA STADIONY“

Od restartu ruské ligy hrajeme dvakrát týdně - ve středu a v sobotu. Ve stejném modelu pojedeme až do konce. Kluby v nejvyšší soutěži mají povoleno zaplnit fanoušky deset procent kapacity stadionu. Spartak má velký stadion pro pětadvacet tisíc diváků. Takže se v něm čtyři a půl tisíce fanoušků ztratí. Ale tak jsou nastavená pravidla, musíme je přijmout. Některé kluby ale mají kapacitu mnohem nižší, stadiony nejsou tak rozlehlé. Takže jsou na nich lidé zákonitě víc slyšet. Celkově je skvělé, že se pomalu do hledišť zase vracíme.

STALO SE...

► Novák sestřelil Galatasaray

Český obránce Filip Novák vstřelil v 30. kole turecké Super Ligy rozhodující gól při vítězství Trabzonspor 3:1 na hřišti Galatasaray Istanbul. Reprezenční levý bek dal v pátém zápase po koronavirové pauze třetí soutěžní gól. V 70. minutě si za stavu 1:1 zaběhl na centr na zadní tyč a hlavou překonal gólmána Okana Kocuka. V závěru přidal pojistku nejlepší střelec soutěže Alexander Sörloth. Trabzonspor se tak nadále drží v kontaktu s vedoucím Basaksehirem, čtyři zápasy před koncem na něj ztrácí dva body. Celý zápas odehrál i čerstvý člen „Klubu 100“ útočník Milan Škoda, poráží Rizesporu 0:1 v důležitém záchranářském duelu na hřišti Konyasporu ale neodvrátil. Jeho tým inkasoval z penalty ve čtvrté minutě nastavení a propadl se na sestupovou šestnáctou příčku, bod za svého soupeře...

► Schranz se stěhuje z jihu na sever

Jablonec posílí od příští sezony šestadvacetiletý slovenský útočník Ivan Schranz, který dal v tomto ligovém ročníku za České Budějovice devět gólů. V severočeském celku podepsal smlouvu na tři roky. Odchovanec bratislavského Interu přišel v roce 2015 z Trnavy do pražské Sparty, za kterou si ale během ročního hostování v lize nezahrál. Další dvě sezony strávil zpátky v Trnavě, než ho získala pražská Dukla. Loni na jaře působil v kyperském AEL Limassol. V létě pak přestoupil do Dynama České Budějovice a s devíti brankami se stal nejlepším střelcem ligového nováčka. V české nejvyšší soutěži má bilanci 70 zápasů a 17 gólů.

► Heča prodloužil na Letné

Sparta si pojistila služby brankáře Milana Heči. Devětadvacetiletý gólman prodloužil s Pražany smlouvu až do roku 2023, původní kontrakt mu měl vypršet příští léto. Do Sparty přestoupil předloni v létě ze Slovácka. V první sezoně na Letné plnil roli náhradníka za Florinem Nitou, v tomto ročníku se stal týmovou jedničkou. Ve středu se Spartou vyhrál domácí pohár MOL Cup po finálovém vítězství 2:1 v Liberci. V lize má na kontě 162 zápasů.

STALO SE...

► „Klokani“ uplatnili
opci na Hronka

Bohemians 1905 uplatnili opci na záložníka Petra Hronka a koupili ho ze Zlína. Šestadvacetiletý středo-polař ve vršovickém „Dolčičku“ hostoval od loňského léta, nyní s „Klokany“ podepsal smlouvu do konce června 2023. V této sezoně zasáhl do 22 prvoligových zápasů, v kterých vstřelil pět gólů a zaznamenal jednu asistenci. Pražanům pomohl k postupu do finále nadstavbové skupiny o Evropu proti Mladé Boleslavi. V nejvyšší soutěži ještě nastupoval za Jablonec, Příbram, Jihlavu a Zlín. Dohromady si připsal 103 zápasů, 18 branek a pět asistencí.

► Hubník se vrací
do Olomouce

Kapitán fotbalistů Plzně Roman Hubník po sezoně opustí Viktorii a vrátí se do Olomouce. Šestatřicetiletý obránce se Sigmou podepsal dvouletou smlouvu. V Plzni působil sedm let s výjimkou podzimu 2015, kdy z rodinných důvodů hostoval právě v Olomouci. Se západočeským týmem slavil tři mistrovské tituly a dlouho patřil k oporám. V aktuálním ročníku ale bývalý reprezentant už nedostával tolik prostoru a zasáhl jen do čtyř ligových zápasů. Zkušený stoper v české nejvyšší soutěži hrál také v pražské Spartě a celkem ve 262 utkáních zaznamenal 12 gólů a pět asistencí. V zahraničí vedle FK Moskva působil v Hertě Berlín, odkud se přesunul do Plzně. V reprezentaci odehrál 29 zápasů a vstřelil 3 branky. Zúčastnil se s ní EURO 2012 v Polsku a na Ukrajině i o čtyři roky později ve Francii.

► Slovácko hlásí dvě posily

Fotbalisté Slovácka, kterým po vyřazení v semifinále nadstavbové skupiny o Evropu skončila sezona, mají první posily pro nadcházející ročník. Z druholigového nizozemského celku FC Eindhoven přišel útočník Rignano Cicilia a ze Žiliny obránce Michal Tomič. První uzavřel dvouletou smlouvu, druhý se upsal na tři roky. Pěťadvacetiletý Cicilia v uplynulé předčasné ukončené sezoně odehrál 28 zápasů a s jedenácti góly byl nejlepším střelcem FC Eindhoven. Rodák z Curaca přidal i šest asistencí. Jedenadvacetiletý Tomič si jako dorostenec vyzkoušel působení v Sampdorii Janov, odkud se před dvěma lety vrátil na Slovensko. V aktuálním ročníku člen slovenské reprezentace do 21 let nastoupil za Žilinu ke dvanácti zápasům a dal jednu branku, ale od poloviny listopadu kvůli zranění kolena nehrál.

„UŠKODILA NÁM KORONAVIROVÁ PAUZA“

V zimě se tým Spartaku výrazně neobměnil, přestože odešlo několik hráčů. Nikdo totiž nepřišel. Respektive, mužstvo se doplnilo kluky z béčka. Máme celkově mladý tým. Tuto sezonu se budeme snažit dojet a získat Ruský pohár. A cíle pro ročník příští? Je otázka, jestli v létě přijdou nějakí hráči. Musím říct, že nám uškodila koronavirová přestávka. Před ní jsme byli dobře nastartovaní, vyhráli jsme všechno včetně přípravných zápasů. Tedy kromě zápasu s Krasnodarem, ve kterém jsme inkasovali gól z penalty. Byli jsme opravdu našlápnutí, škoda, že přišla pauza.

„NÁROČNÝ PROGRAM ZVLÁDÁM“

Současný náročný program zvládám bez problémů, během přestávky jsem na sobě dost pracoval. Když ligu přerušili a bylo jisté, že minimálně měsíc budeme mít volno, zahraniční hráči dostali povolení odletět domů. V Česku jsem následně strávil přes měsíc. Měl jsem tréninky od klubu přes video, bylo zaměřené na posilování. Plnil jsem individuální plány, co

COBY ČLEN ZÁKLADNÍ SESTAVY SPARTAKU TEĎ ALEX KRÁL UPÍNÁ POZORNOST K TRIUMFU V RUSKÉM POHÁRU.

ALEX KRÁL * **Narozen:** 19. května 1998 * **Výška:** 185cm * **Váha:** 72kg * **Stav:** svobodný, přítelkyně Markéta * **Fotbalový post:** obránce, záložník * **Hráčská kariéra:** Moravská Slavia Brno (2004-2008), Zbrojovka Brno (2008-2013), Slavia Praha (2013-2017), FK Teplice (2017-2019), Slavia Praha (2019), Spartak Moskva (2019-?) * **Česká reprezentace:** 6/1 * **Česká liga:** 61 zápasů/ 1 gól * **Ruská liga:** 15/0 * **Největší úspěchy:** postup na ME (2019), mistr české ligy (2019), vítěz MOL Cupu (2019), čtvrtfinalista Evropské ligy (2019), semifinalista EURO U19 (2017)

K LISTOPADOVÉ VÝHŘE NAD KOSOPEM, KTERÁ ZNAMENALA POSTUP ČESKÉ REPREZENTACE NA ME, POMOHL ALEX KRÁL DŮLEŽITÝM VYROVNÁVACÍM GÓLEM.

se týká běhání. A každý den byl na hřišti. Připravoval jsem se s lidmi, se kterými jsem spolupracoval během působení ve Slavii. S mým manažerem Karolem Kiselem, do posilovny jsem jezdil k fitness kouči Petru Gažákovi. Snažil jsem se brát toto období pozitivně. Ještě nikdy jsem nezažil období, kdy bych měl tolik času na individuální přípravu.

„OČEKÁVAL JSEM, ŽE SLAVIE TITUL ZÍSKÁ“

Na dálku pochopitelně sleduju Slavii. Očekával jsem, že titul získá. Jsem za klub moc rád, vyhrát za čtyři roky třikrát ligu je vynikající. Titul se obhájil přesto, že se kádr hodně obměnil. Odešlo osm hráčů ze základu, klobouk dolů, jak trenéři i noví kluci situaci ustáli. Pořád jsem s nimi v kontaktu, především s asistentem Houšťeckým. Dělal jsem si z nich legraci, ať mi schovají jednu mistrovskou medaili. Nebo klidně jen polovinu, protože jsem odehrál jen šest zápasů. Titul patří víc klukům. A kdybychom se Spartakem vyhráli pohár, měl bych vlastně double.“ (směje se) ■

KALENDÁRIUM

ČERVENEC

Datum narození, jméno (reprezentoval v letech, zápasy/góly)

7. ČERVENEC			
1982	Jan Laštůvka	2011-2013	3/0
8. ČERVENEC			
1938	Vojtěch Masný	1964-1967	3/0
1968	Roman Vonášek	1994-1999	8/0
10. ČERVENEC			
1939	Antonín Kramerius	1967-1970	3/0
11. ČERVENEC			
1923	František Havránek	-----	---
1947	Jaroslav Pollák	1968-1980	49/1
12. ČERVENEC			
1929	Rudolf Kocek	-----	---
1937	František Valošek	1961-1966	6/0

ROMAN VONÁŠEK

Sportovnízurnal.cz
V centru sportovního dění

Nový web NFI

Profily všech bývalých reprezentantů od roku 1906 | Fotogalerie
Aktuality z činnosti NFI a života bývalých reprezentantů | A mnoho dalšího

**Zapojte se i Vy do tvorby paměti
fotbalového národa!**

www.fotbal-nadacefi.cz

Již od **499 990 Kč***
Hyundai prémie 70 000 Kč

Ať už se vydáte kamkoli:

- maximální pohodlí vám zajistí bohatá výbava vč. dvouzónové klimatizace, tmavých zadních skel a bezklíčového vstupu
- zvláště náročné povahy ocení zvýhodněný paket Tech s předními Bi-LED světly, 8" navigací či elektrickými 5. dveřmi
- každého pak potěší zvýhodnění 50 % na automatickou převodovku DCT a nižší ceny dieselových motorů

0%

Nízké splátky
s nulovým
navýšením

Nejvýhodnější
Hyundai
pojištění

Sada zimních
pneumatik
zdarma

Slevová
tankovací karta
na 5 let
zdarma

Tyto benefity platí pro všechny modely Hyundai.

www.hyundai.cz

AUTO KOUT CENTRUM, spol. s r.o.
U Přelízky 2601, 250 01 Brandýs nad Labem
+420 606 039 421 / autokout.hyundai.cz

HYUNDAI

* Hyundai prémie je již započítána v akční ceně modelu.

Hyundai TUCSON - kombinovaná spotřeba: 4,2-7,8 l/100 km, emise CO₂: 110-179 g/km.
Fotografie je pouze ilustrativní.

GÓL TÝDNE

Panenka
v ideální jedenáctce
rakouské ligy

Českého internacionála ANTONÍNA PANENKA vybrali novináři a sportovní historici do ideální sestavy rakouské ligy 80. let minulého století. Mistr Evropy z roku 1976 působil v letech 1981-1985 v Rapidu Vídeň. Během čtyřletého angažmá v nejspěšnějším rakouském klubu, na které byl z pražských Bohemians uvolněn až v Kristových letech, získal dva mistrovské tituly a třikrát se radoval ze zisku národního poháru.

ANTONÍN PANENKA

Za Rapid kreativní záložník, prostavený „dlouhákem“ v penaltovém rozstřelu v Bělehradě ve finále proti Německu, odehrál 127 zápasů a vstřelil 63 gólů. Ty se mu nelogicky dlouhá léta nezapočítávaly do Klubu ligových kanonýrů týdeníku GÓL, do kterého tak vstoupil po nové úpravě pravidel až v listopadu 2016. Společně s Panenkou byli do nejlepší jedenáctky 80. let jmenovány rakouské hvězdy Toni Polster a Hans Krankl či německý legionář Hansi Müller. Trenérem hvězdného výběru určili experti Panenkova kouče z Rapidu Otto Bariče. Výběr ideálního týmu desetiletí odstartovala loni ideální jedenáctka 70. let, příští rok se bude vybírat nejlepší mužstvo 90. let. Projekt by měl vyvrcholit v roce 2024 oslavami padesátého výročí vzniku rakouské bundesligy. ■

Trojskok do „Klubu 100“

ČESKÝ REPREZENTAČNÍ BRANKÁŘ TOMÁŠ VAČLÍK JE POSLEDNÍM PŘÍRŮSTKEM DO KLUBU LIGOVÝCH BRANKÁŘŮ ČASOPISU GÓL SE STOVKOU VYCHYTANÝCH NUL.

V červnu jsou klubové soutěže ať v jednotlivých evropských zemích, nebo i ty kontinentální už dávno skončené, v sudých letech bývají urychlovačem v nabitě termínové listině závěrečné turnaje EURO nebo mistrovství světa. Letos měl v tuto dobu vrcholit cestovní evropský šampionát ve dvanácti městech, ale COVID-19 ještě před kalendářním jarem překopal zažité věci a jistoty úplně naruby.

V ČERVNU SI STOU BANKOU VYSTŘÍLEL VSTUP DO KLUBU LIGOVÝCH KANONÝRŮ MILAN ŠKODA.

VÁCLAV TICHÝ PRAHA

A tak se mohlo v šestém měsíci tohoto nevšedního roku stát, že do prestižních Klubů ligových kanonýrů a brankářů týdeníku GÓL vstoupili neméně unikátně hned tři noví členové, a dokonce v pravidelných osmidenních intervalech! Zahájil to 14. června vychytanou jubilejní stou nulou teplický gólman Tomáš Grigar na Stínadlech proti Příbrami. Navázal na něj 22. června v turecké Antalyi proměněnou penaltou v nastaveném čase exslávistický forvard Milan Škoda, oblékající od zimy dres Rizesporu. A klubový trojskok dovršil v poslední červnový den v Madridu český reprezentační brankář FC Sevilla Tomáš Vaclík, který udržel čisté konto s pořadovým číslem 100 v ligovém duelu s Leganés.

S předáním členských odznaků 22 a 23, resp. 74 to v době koronavirové nebude nejjednodušší, neboť před ligovými zápasy v Česku jsou zakázány jakékoliv akce na trávníku, takže Tomáš Grigar si nejspíš bude muset počkat na start nové ligové sezony na sklonku srpna. Milan Škoda se vrátí z Turecka domů v posledním červencovém týdnu na dovolenou, během které se slavnostní akt jeho oficiálního vstupu do „Klubu 100“ snad uskuteční, i když

skromný kanonýr zrovna tyhle záležitosti moc nemiluje. Tomáše Vaclíka letos žádná dovolená v tuzemsku vzhledem k našlapanému programu Sevilly na domácí a evropské scéně nečeká, a tak k jeho dekorování dojde nejspíš až při zářijovém srazu českého národního týmu před druhým ročníkem Ligy národů.

Pohled do zpětného zrcátka od vstupních dveří obou klubů však nevypadá příliš optimisticky, že by se před nimi formovaly zástupy netrpělivě přešlapujících čekatelů. Mezi brankáři má nejbliž k magické stovce nul plzeňský Aleš Hruška, který jich musí ale vychytat ještě osmnáct. Až za ním jsou reprezentanti Tomáš Koubek (59), Ondřej Kolář (54) a Jiří Pavlenka (51), před nimi figuruje ještě Jablonecký Vlastimil Hrubý (62 nul). Rovněž žádný další reálný kanonýr-aspirant není momentálně na obzoru. Shodně 82 branek mají na kontě útočníci Tomáš Necid, momentálně bez angažmá, a „Kobra“ Zdeněk Ondrášek, který se však v dresu Dallasu kvůli COVID-19 nedočká restartu zámožské MLS, v níž se ve dvou úvodních kolech pokaždé trefil. Další tandem tvoří Michal Papadopoulos, forvard polské Korony Kielce, a na jaře probuzený teplický ostrostřelec Jakub Řezníček, kteří mají zatím archivováno 77 ligových gólů. ■

KRESBA TÝDNE

V neděli ukončil svoji veleúspěšnou kariéru legendární útočník Milan Baroš, vítěz Ligy mistrů z roku 2005 a člen bronzového českého týmu na EURO 2004 v Portugalsku, kde se stal i nejlepším střelcem.

GÓLOVKA NA RADIU BEAT POSLOUCHEJ, TIPUJ A VYHRAJ!

BEAT

RADIO

Classic Rock

1. BIG BEAT U NÁS

www.radiobeat.cz

Tomáš Vaclík:

„Chytám

o novou

smlouvu!“

Poslední červnový den vstoupil TOMÁŠ VACLÍK jako 23. člen do prestižního Klubu ligových brankářů týdeníku GÓL, když vychytil v hlavním městě Madridu jubilejní sté konto na hřišti Leganés. Jedenatřicetiletá brankářská „jednička“ FC Sevilla a české reprezentace se v létě nejspíš domů na dovolenou kvůli nahuštěnému programu ve španělské La Lize i závěrečnému turnaji Evropské ligy v Německu nepodívá. Nevidí zatím také reálnější kontury své další fotbalové budoucnosti v Andalusii, neboť smlouva mu vyprší už za rok. Ale zatím je kolem jejího prodloužení pořád ticho po pěšině...

VÁCLAV TICHÝ PRAHA

▶ Do restartované La Ligy jste vstoupili městským derby s Betisem, které bylo v březnu odložené. Výhra v něm byla tentokrát asi dvojnásobně důležitá...

„Sto procentně! Po tříměsíční pauze bylo těžké odhadnout, v jaké formě se jednotlivé týmy vrátí zpátky do ligy. Zasloužená výhra v derby nad největším rivalem Betisem proto byla pro nás velkou vzpruhou do dalších ligových zápasů.“

„Nezapomenutelná nula? Výhra nad Realem 3:0!“

▶ Hráli jste bez fanoušků i potom další domácí šlágr proti Barceloně. Jak je těžké si zvyknout, že neslyšíte obvyklý hukot tribun?

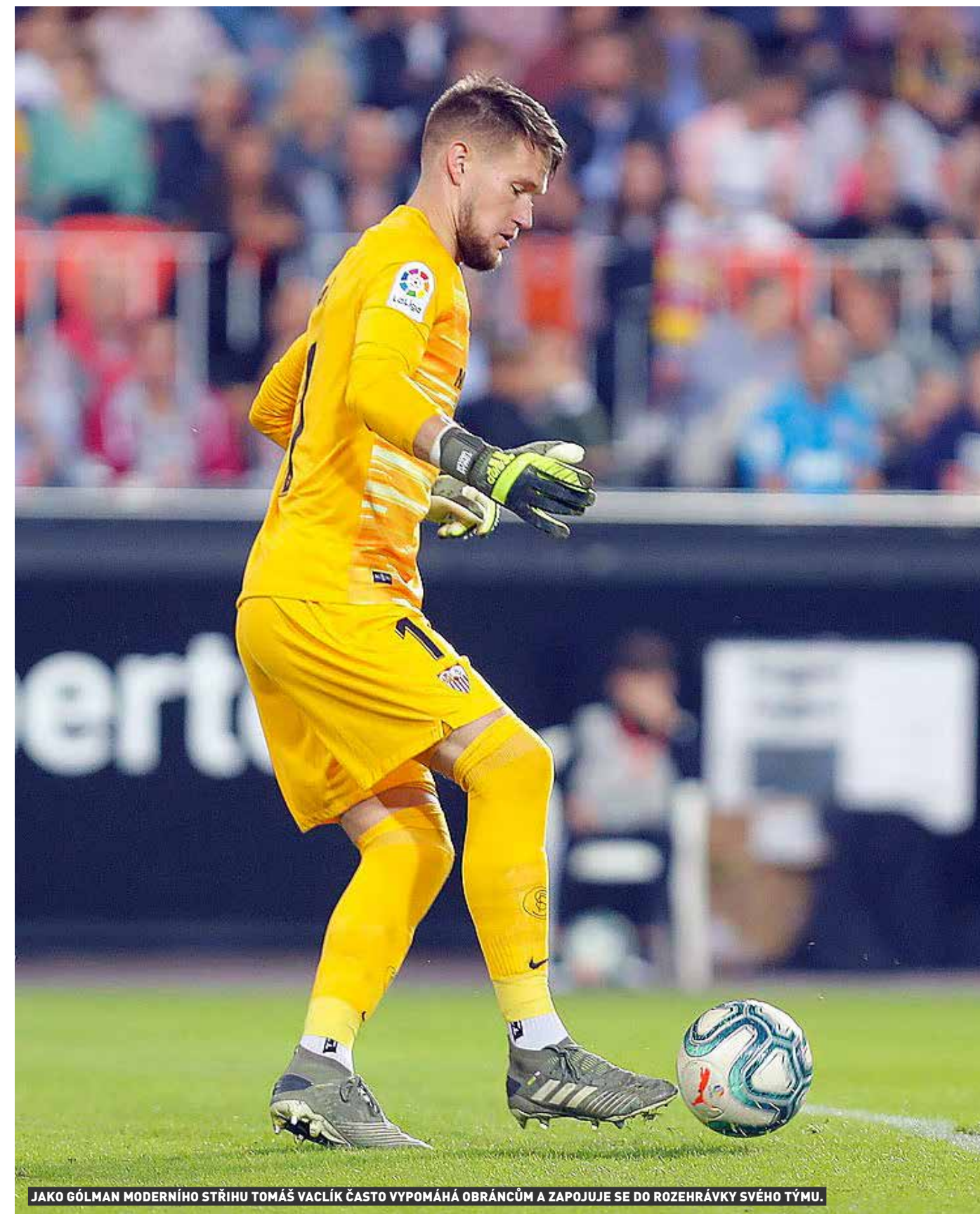
„Myslel jsem si, že to bude hrozné hrát bez lidí. Ale zatím mi to nepřipadá tak strašné, i když je to jiné a nezvyklé zvláště ve Španělsku, kde jsou fanoušci hodně temperamentní a na zápasy chodí velké návštěvy. Ale na trávníku se snažíte soustředit na samotný zápas a nevnímat okolí, ať jsou na tribunách lidé, nebo nikdo. Samozřejmě se všichni těšíme, až se to vrátí na stadionech do normálu.“

▶ Messi a spol. vás ani jednu nepřekonali, takže jste se na jednu nulu přiblížil ke vstupu do prestižního Klubu ligových brankářů týdeníku GÓL. Kdy vás poprvé napadlo, že byste se mohl dostat mezi stovkaře?

„Asi před touto sezonou, kdy jste mi, myslím, na reprezentačním srazu říkal, že mi schází do stovky ještě dvanáct čistých kont. Tým mě podržel, bez zodpovědnosti spoluhráčů v defenzivě bych

SEVILLA PŘED DOTÍRAJÍCÍMI SOUPEŘI BRÁNÍ KLÍČOVOU ČTVRTOU PŘÍČKU, Z NÍŽ SE POSTUPUJE DO LIGY MISTRŮ, A NA VÝKONY ČESKÉHO GÓLMANA HODNĚ SPOLEHÁ.

JAKO GÓLMAN MODERNÍHO STŘIHU TOMÁŠ VAČLÍK ČASTO VYPOMÁHÁ OBRÁNCŮM A ZAPOJUJE SE DO ROZEHRAVKY SVÉHO TÝMU.

RADOST Z VÍTĚZSTVÍ. TOMÁŠ VACLÍK VYCHYTL ČTRNÁCT Z PATNÁCTI TRIUMFŮ SEVILLY V LETOŠNÍM ROČNÍKU ŠPANEĚLSKÉ NEJVYŠŠÍ SOUTĚŽE.

to nedokázal. Před březnovou koronavirovou přestávkou mi zbývaly ještě tři nuly, to se mi zdálo reálné vychytat, i když jsem nevěděl, kdy bude restart španělské La Ligy."

▶ Metu jste pokořil v minulém týdnu Madridu proti Leganés, kdy jste měli zápas pod kontrolou. Ale v nastaveném čase se sám před vámi objevil domácí útočník, kterému jste jeho střelu vykopli nohama! Nezatrnulo vám, že byste o jubilejní čisté konto mohl na poslední chvíli přijít?

„Docela jo, vzpomněl jsem si na „Špitáka“ (Michala Špita), který před lety na stou nulu dlouho čekal, jestli ho třeba nechtěně nenapodobím... Zápasy jdou nyní rychle po sobě, hraje se většinou za velkého vedra, a v posledních minutách vlivem narůstající únavy nebo i dostatečného náskoku koncentrace trochu polevuje. Vedli jsme 3:0, takže potřebnou výhru jsme měli na dosah, a případný inkasovaný gól by na tom nic nezměnil. Snažil jsem se proti domácímu útočníkovi vyběhnout, zmenšit mu střelecký úhel. To se mi povedlo, protože pálil po zemi do středu branky a trefil mě do nohou.“

▶ Prý nikdo v klubu nevěděl, že atakujete stovku!

„To je pravda, řekl jsem o tom pouze trenérovi brankářů, když jsme měli video po utkání s Valladolidem, jinak to v klubu nikdo nevěděl.“

▶ V La Lize se statistiky čistých kont nevedou jako třeba v anglické Premier League, kde průběžně informovali, jak se rozrůstá rekordní konto vašeho někdejšího reprezentačního parťáka Petra Čecha.

„I ve Španělsku se počítají ligové nuly, jenže já jsem v tomto směru pro zdejší statistiky začátečník, protože jich mám pouze dvacet. Jan Oblak z Atlética nedávno oslavil stovku čistých kont, na kterou potřeboval jen snad 180 zápasů v La Lize.“

▶ Tomáš Grigar vás v „Klubu 100“ o dva týdny předběhl. Gratulovali jste si navzájem?

„Negratulovali jsme si, ale věděl jsem, že je pořád o krok přede mnou. Během dvou týdnů jsme se mezi stovkaře dostali oba, my kluci z Vítkovic, kteří jsme si to svorně potom namířili do Sparty.“

▶ Kdo se ještě ozval a potěšil vás blahopřáním?

„Ozvali se rodiče, brácha, Mára Suchý, „Čechino“ (Petr Čech) a další kluci, nejen brankáři.“

▶ Stihl jste to oslavit aspoň s rodinou?

„Na oslavy teď bohužel není čas, necháme to až po sezoně. Ideální by bylo to spojit s naší účastí v příštím ročníku Ligy mistrů, o kterou nyní se Sevillou bojujeme.“

▶ Je ještě pro vás kromě první a sté nuly ještě nějaká další nezapomenutelná?

SMOLNÝ VLASTNÍ GÓL Z KOPAČKY DIEGO CARLOSE TŘI MINUTY PŘED KONCEM SOBOJE S LEVANTE (1:1) NASTARTOVAL SÉRII ČTYŘ REMÍZ V ŘADĚ, KVŮLI NÍŽ SEVILLA V LA LIZE PŘÍŠLA O TŘETÍ PŘÍČKU.

„Když jsme v prvním půlroce mého angažmá v Seville porazili doma Real Madrid 3:0. Noc předtím jsem totiž strávil s malou dcerkou, která nešťastně upadla, ve zdejší nemocnici na pozorování, ale přes minimální spánek před zápasem jsem do branky šel. Na to prostě nejde zapomenout.“

► Jsou v platnosti v přípravě, při utkáních a přepravě k nim některá omezení kvůli COVID-19, která musíte jako tým stále dodržovat?

„Je to od derby s Betisem pořád stejné. Jezdíme dvěma autobusy, nosíme roušky a rukavice, nástupy na trávníky jsou podobné jako v bundeslize. Teplotu nám pravidelně měří i v tréninkovém centru, dva dny před utkáním podstupujeme všechny testy, jestli nemáme COVID-19.“

► FC Sevilla stále drží čtvrtou příčku a tým i vstupenku do příštího ročníku Ligy mistrů...

„Klubovým cílem je hrát Evropskou ligu, velkým snem je Liga mistrů, do které máme nyní docela slibně nakročeno.“

ZE ČTYŘ PENALT, KTERÝM V AKTUÁLNÍM ROČNÍKU ČELIL, DOKÁZAL TOMÁŠ VACLÍK LAPIT DVĚ. V LISTOPADOVÉM MAČI VYCHYTL PŘI REMÍZE 1:1 S ATLÉTIKEM ZKUŠENÉHO SNAJPRO DIEGA COSTU.

► Los ve zbývajících pěti kolech nevypadá příliš drastický!

„Každý zápas v La Lize je těžký, bez ohledu na to, na jakém místě tabulky aktuálně váš soupeř je. Vždyť „Barca“ nedávno remizovala s Celtou Vigo a měla to být pro ni jednoznačná záležitost. V nahuštěném programu, ve kterém se letošní ligová soutěž dohrává, se rozdíly mezi týmy stírají. Nezanedbatelnou roli hraje i úmorné horko, které v době výkopu pohybuje i kolem čtyřicítky. Naštěstí hrajeme domácí zápasy až od 22 hodin, kdy už jsou teploty přece jen snesitelnější.“

► Stále jste ve hře i v Evropské lize, která se bude dohrávat turnajově v Německu. Sevilla ji dokázala v nedávné minulosti několikrát vyhrát!

„Takhle daleko ještě nejsme, protože nemáme dohraný jarní dvojzápas s AS Řím, který tehdy do Sevilly kvůli začínající pandemii koronaviru v obou zemích nepřiletěl. Každopádně se nám letošní sezona protáhne, i když ještě přesně neznáme model závěrečného turnaje Evropské ligy.“

ČESKÝ FOTBALISTA ROKU 2018 JE JIŽ DRUHOU SEZONU JASNOU JEDNIČKOU SLAVNÉHO ANDALUSKÉHO MANČAFTU.

► Když jsme spolu naposledy mluvili, tak začala platit ve Španělsku přísná restriktivní opatření. Říkal jste tehdy, že manželce s narozenou druhou dcerkou pomáhala její matka, která se nemohla vrátit zpátky do Česka, protože by musela do karantény. Jak to nakonec dopadlo?

„Je tady pořád s námi, určitě ji nenapadlo, na jak dlouho si protáhne výpomoc ve Španělsku.“

► Celá sezona je letos posunutá, dostanete se domů aspoň na krátkou letní dovolenou?

„Myslím si, že se do Česka podíváme až na začátku září, kdy je reprezentační sraz. Nový ročník La Ligy by měl začít 12. září, takže i letní příprava bude velmi krátká, a to platí i o dovolené. Malá pětiměsíční dcera taky nemá ještě vyřízený cestovní pas, protože COVID-19 zbrzdil i veškeré věci na úřadech.“

► UEFA nedávno oznámila, že druhý ročník Ligy národů se rozjede na začátku září podle původních plánů, ale do říjnových

Tomáš Vaclík

Narozen: 29. března 1989 * **Výška:** 188cm * **Váha:** 84kg * **Stav:** ženatý, manželka Martina, dcery Nicole (5) a Melissa (5 měsíců)

Fotbalový post: brankář * **Hráčská kariéra:** FC Vítkovice (2007-2010), Viktoria Žižkov (2010-2011), Sparta Praha (2012-2014), FC Basilej (Švýcarsko, 2014-2018), FC Sevilla (Španělsko, 2018-?)

Reprezentace: 29 zápasů, žádný gól * **Největší úspěchy:** účast na EURO 2016 ve Francii, postup na EURO 2020, třetí místo na EURO hráčů do 19 let (Česko, 2008), bronz na EURO hráčů do 21 let (Dánsko, 2011), mistr české ligy (2014), mistr švýcarské ligy (2015, 2016, 2017), vítěz Poháru České pošty (2014), vítěz Švýcarského poháru (2017), vítěz ankety Fotbalista roku 2018, vítěz ankety Zlatý míč ČR 2018/2019, člen Klubu ligových brankářů týdeníku GÓL (2020)

a listopadových termínů byly vloženy ještě třetí zápasy kvůli stále nedohranému play-off o postup na EURO 2020, z něhož vzejde i třetí soupeř Česka ve skupině.

„Na národák se samozřejmě moc těším, vždyť jsme se naposledy sešli loni v listopadu, kdy jsme dohráli kvalifikaci na EURO 2020, které bude až příští rok ve stejném termínu i stejných městech.“

▶ **Vaši reprezentační parťáci Jiří Pavlenka s Tomášem Koubkem i stoper Marek Suchý prožili hektickou bundesligovou sezonu. Jste s nimi v pravidelném kontaktu?**

„Spíš s kluky z Augsburgu, než s „Pavlasem“ (Jiří Pavlenkou) a Theáčkem (Theodor Gebre Selassie), kteří prožívají v Brémách hektickou záchranářskou sezonu. I oni mi ke sté nule napsali gratulaci.“

▶ **V klubu máte smlouvu ještě na rok, občas se objevují spekulace či informace, koho by mohl sportovní ředitel Monchi, který se z AS Řím vrátil zpátky do FC Sevilla, přivést v létě mezi**

tyče. Jste „jedničkou“, už se s vámi nebo agentem Davidem Nohodou někdo bavil na téma prodloužení kontraktu?

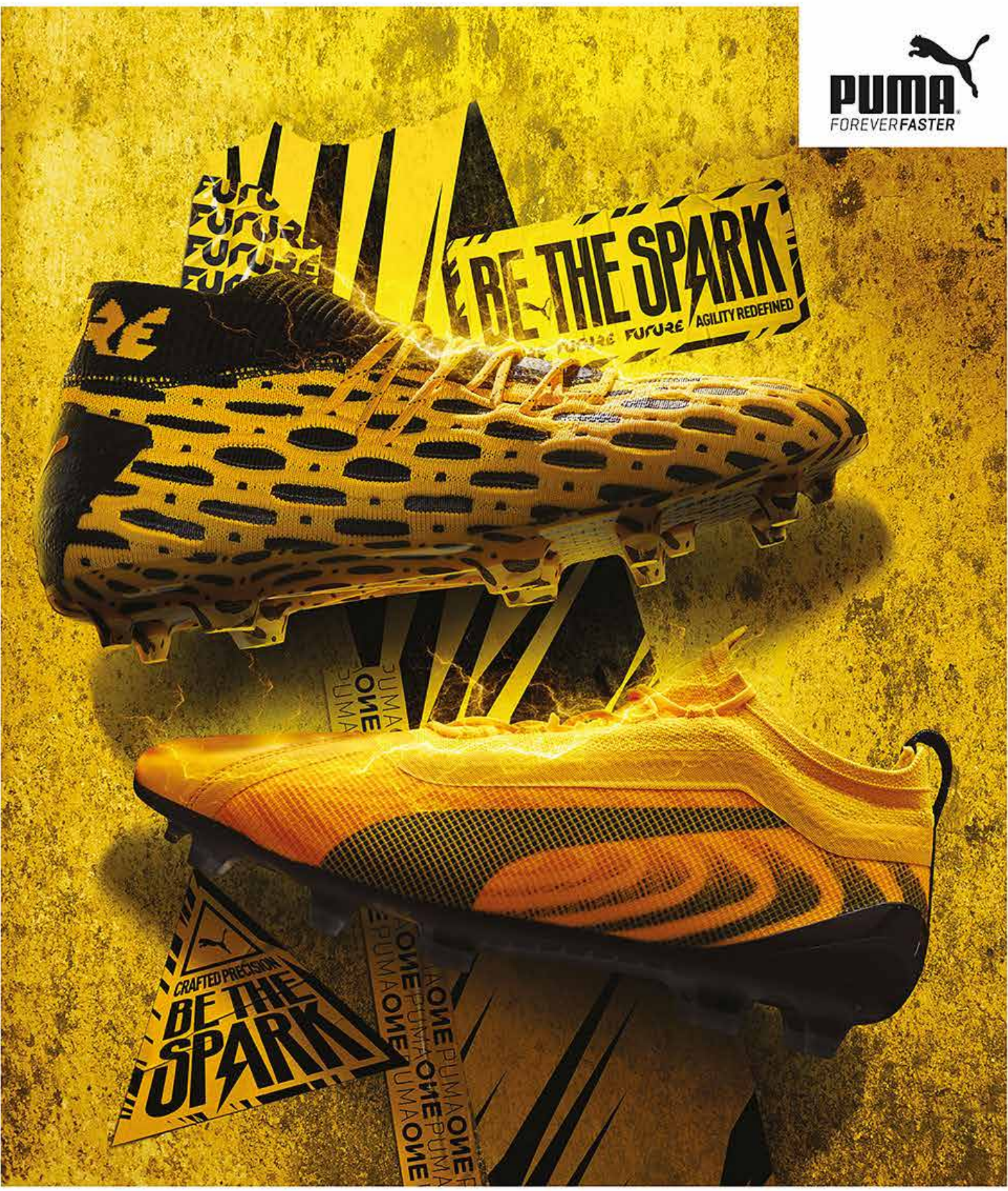
„Nikdo se se mnou o tom ještě nebavil. Myslím si, že se čeká, jak odchytám závěr sezony. Neznám ani klubovou strategii ohledně brankářů do budoucna. Mám už ale nějaké zkušenosti, vím, jak funguje Monchi. Mám ještě na příští rok v Seville kontrakt, ale taky bych rád věděl, co se mnou bude dál.“ ■

„O bližící se stovce
věděl jen trenér
brankářů...“

REPREZENTAČNÍ DRES BY MĚL OSTRAVSKÝ RODÁK ZNOVU OBLÉCT V ZÁŘÍ, KDY SE ČESKÝ NÁRODNÍ TÝM V LIZE NÁRODŮ UEFA STŘETNE SE SLOVENSKEM A SKÓTSKEM.

NEJNOVĚJŠÍ KOLEKCE KOPAČEK PUMA SPARK K DOSTÁNÍ
NA E-SHOPU WWW.11TEAMSPORTS.CZ

www.fotbal.cz

Oficiální internetové stránky
Fotbalové asociace České republiky

NADSTAVBA

První liga

2019/20

FORTUNA:LIGA

**Zahrají si
o Evropu?**

Fotbalisté Mladé Boleslavi mohli po zápase s Bohemians jásat. Domácí výhra 3:0 je výrazně přiblížila k finálovému střetu s Libercem či Jabloncem o účast v předkolech evropských pohárů. Nebo ještě „Klokaní“ předvedou v úterní odvetě v Ďolíčku velký obrat?

VÝSLEDKY

4. KOLO NADSTAVBY

SKUPINA O TITUL

Liberec - Slavia 1:3 (0:2)
Sparta - Jablonec 3:0 (1:0)
Ostrava - Plzeň 0:0

ÚVODNÍ UTKÁNÍ FINÁLE SKUPINY O EVROPU

Ml. Boleslav - Bohemians 1905 3:0 (1:0)

SKUPINA O TITUL

1.	Slavia	34	26	6	2	69:12	84
2.	Plzeň	34	22	7	5	64:24	73
3.	Sparta	34	17	8	9	66:40	59
4.	Liberec	34	15	6	13	55:47	51
5.	Jablonec	34	14	8	12	47:51	50
6.	Ostrava	34	12	10	12	46:42	46

SKUPINA O ZÁCHRANU

1.	Olomouc	33	9	13	11	39:40	40
2.	Teplice	33	9	11	13	37:51	38
3.	Zlín	33	9	6	18	30:52	33
4.	Karviná	33	5	12	16	25:46	27
5.	Opava	33	5	10	18	17:50	25
6.	Příbram	33	6	7	20	21:55	25

PROGRAM

SKUPINA O ZÁCHRANU

4. KOLO

ODLOŽENO Opava - Sigma Olomouc
Příbram - Teplice * Zlín - Karviná

5. KOLO

12.07. 15:00 Karviná - Příbram
Sigma Olomouc - Zlín * Teplice - Opava

EVROPSKÁ LIGA - PLAY OFF

SEMIFINÁLE

07.07. 20:00 Bohemians 1905 - Mladá Boleslav

FINÁLE - 12.07. 17:00

SKUPINA O TITUL

5. KOLO

08.07. 17:00 Jablonec - Ostrava * Plzeň - Liberec
Slavia Praha - Sparta Praha

Martin Doležal: „Ostrava? Zápas jara!“

JABLONECKÉ BARVY HÁJÍ MARTIN DOLEŽAL OD PŘESTUPU Z OLOMOUCI V LEDNU 2014.

Kdyby ho na jaře nestihlo zranění, dost možná by útočil na krále střelců. Útočník Jablonce **MARTIN DOLEŽAL** měl po podzimu na kontě deset gólů, od prosince ale žádný nepřidal. Svezl se také s formou týmu, který po koronavirové pauze klopýtá. V nadstavbě zatím Severočeši uhráli jediný bod.

S LIBERECKÝMI RIVALY SE TÝM MARTINA DOLEŽALA PŘETAHUJE O ČTVRTOU PŘÍČKU TABULKY S JISTOTOU KVALIFIKACE EVROPSKÉ LIGY.

▶ V neděli na Spartě jste prohráli 0:3. Zatřásl s vámi rychlý gól?

„Nemyslím, že zápas rozhodl, ale jeho průběh samozřejmě ovlivnil. Když inkasujete ve třetí minutě, není to nic příjemného. Ale dalo se s tím pořádně něco dělat, času bylo hodně. Jenže jsme nezachytili ani začátek druhého poločasu, kdy jsme dostali druhou branku.“

▶ Věřil jste, že ještě dokážete Spartu pozlobit?

„Po druhém gólu už bylo těžké výsledek otáčet, Sparta byla na koni. Navíc nejsme v ideálním rozpoložení, nedaří se nám.“

▶ Šanci jste si ale vytvořili poměrně dost.

„Jenže jejich realizace byla nulová. Něco nám prostě v posledních týdnech chybí. Co se týká příležitostí, na Letné šlo o náš nejlepší zápas v nadstavbě, herně to ale bylo takové nijaké. Po koronavirové pauze jsme v útlumu. První zápasy jsme sice dokázali vyhrát, ale naše hra je taková neuspořádaná, vážně organizace. Týmy jako Plzeň, Slavia nebo Sparta toho dokáží využít.“

▶ Proč se na Jablonci koronavirová pauza tak negativně podepsala?

„Nevím. Těžko soudit, čím to může být. Možná tím, že přišla spousta zranění. Například já jsem byl mimo hru měsíc. Až teď cítím, že je to o něco lepší. Ale pořádku mi chybí lehkost. Stejně jako celému mužstvu.“

▶ Přestali jste být produktivní.

„Soupeř většinou naše chyby potrestá, což nás sráží. Předtím jsme měli štěstí, že jsme šance přežili a sami se střelecky prosadili.“

ECHO NADSTAVBY

SKUPINA O TITUL

▶ Spartané definitivně třetí

O bronzové příčce rozhodli domácím vítězstvím 3:0 nad trápícím se Jabloncem. Svěřenci kouče Petra Rady uhráli v nadstavbě jediný bod, přesto stále mají reálnou šanci na čtvrtou příčku, zaručující 2. předkolo evropských pohárů. Tu zatím o jeden bod drží rivalové z Liberce, kteří se v posledním kole představí v Plzni, Jablonec bude ve středu hostit ostravský Baník. Kdo ze Severočešů skončí pátý, bude muset do finále o Evropu s vítězem prostředí nadstavbové skupiny.

SKUPINA O EVROPU

▶ Krok od finále

Třemi brankami vstřelenými za záda brankáře Bohemians Romana Valeše si plejři Mladé Boleslavi vytvořili velmi nadějnou pozici do úterní odvety v Praze. Jestli v Ďolíčku neprohodopodají slibný náskok, zahrají si stejný duel jako v loňském roce, kdy se jim v něm navíc podařilo uspět. A pokud se Lukáš Budinskému podaří opět skórovat, může reálně pomýšlet na korunu krále ligových střelců, když na vedoucí duo Musa (Slavia) - Kozák (Sparta), oba 14 gólů, ztrácí jediný zásah.

SKUPINA O UDRŽENÍ

▶ Velký otazník

Ani jeden ze tří naplánovaných mačů se neuskutečnil, neboť kvůli šíření nákazy covid-19 v kádru Karviné byly duely v této skupině odloženy na neurčito. Pokud by se zápasy o záchranu nestačily dohrát, nikdo by nespádl a do první ligy by postoupil pouze vítěz druhé nejvyšší soutěže. Ta by se v tom případě pro příští ročník rozšířila na 17 týmů. Nebo nastane ještě jiný scénář?

▶ **V posledních pěti zápasech jste získali jediný bod. Pamatujete v Jablonci takovou bilanci?**

„Myslím, že takovou situaci jsem v Jablonci ještě nezažil. Někdy ale prostě na tým sednou slabší chvíle.“

▶ **Před závěrečným kolem ztrácíte na čtvrtou, pohárovou příčku, bod. Věříte, že z ní Liberec odsunete?**

„Pro nás je utkání s Ostravou zápasem jara. Můžeme v něm ztratit celou sezonu nebo ji naopak zachráníme. De facto nám jde o všechno. Potřebujeme se na zápas co nejlíp připravit, odmakat ho. A věřit, že vyhráme a zároveň Liberec ztratí v Plzni. Jinak nás čeká duel s vítězem skupiny o Evropu, což nechceme.“

▶ **Na podzim jste vstřelil deset gólů, na jaře žádný. Proč takový výkyv?**

„Sezona z mého pohledu je jako na houpačce. Jak jsem měl na podzim štěstí, od prosince jako když utne. Pokud už mám šanci, gólman ji chytí, nebo nastřelím tyčku. Možná se na tom podílí i moje zranění. Víím sám, že mi to nejde, nedávám góly. Aspoň je dobré, že se začínám do šancí dostávat.“

▶ **Mrzí vás jarní bilance o to víc, že kdybyste se jen sem tam trefil, mohl jste být králem střelců? Tabulku vedou čtrnáctigoloví útočníci Petar Musa a Libor Kozák.**

„Samozřejmě jsem o tom přemýšlel. Jenže když člověk góly nedá nebo se mu nedaří, má smůlu. Třeba mi to vyjde příští rok.“

▶ **V české lize jste na sedmdesáti trefách. Věříte, že pokoříte hranici sta gólů?**

„Uvidí se, jak se mi bude dařit. Pochopitelně bych byl rád, kdybych se do Klubu kanonýrů dostal. Ale myslím, že vstup je ještě daleko.“ ■

V JARNÍ ČÁSTI LIGY ZVLHL KANONÝROVI STŘELECKÝ PRACH A PODZIMNÍCH DESET GÓLŮ ZATÍM NEROZMNOŽIL.

REPREZENTAČNÍ DEBUT ZAŽIL MARTIN DOLEŽAL V 15. LISTOPADU 2018 VE VÍTĚZNÉM PŘÍPRAVNÉM ZÁPASE V POKSKU.

4. KOLO NADSTAVBY

SKUPINA O TITUL

Liberec - Slavia 1:3 (0:2)

Branky: 80. Králíček (vyražený míč) - 34. Traoré (Holeš), 45. Hilál (přímý kop), 49. Musa (Hilál). **Rozhodčí:** Franěk - Vlasjuk, Vitner - Proske (video). **ŽK:** Pešek - Musa.

Liberec: Nguyen - Fukala (88. M. Dvořák), Kačaraba, Karafiát, Mikula - Michal (78. Králíček), Mara - Pešek (46. Mashike Sukisa), Beran, Zeman (78. J. Šulc) - Malinský (60. Černický). **Trenér:** Hořtých.

Slavia: P. Kovář - Holeš (61. Masopust), Frydrych, Zima - Coufal, Oscar, P. Hellebrand (60. Stanču), Traoré, Kosek (61. Provod) - Hilál (61. Tecl), Musa (75. Červ). **Trenér:** Trpišovský.

Sparta - Jablonec 3:0 (1:0)

Branky: 3. Hložek (Matěj Hanousek), 48. Kozák (Sáček), 63. Kozák (Hancko). **Rozhodčí:** Rejžek - Kotlík, Pečenka - Zelinka (video). **ŽK:** Sáček - Sýkora, Hämäläinen.

Sparta: Nita - Sáček, Štetina, Hancko (66. Lischka), Hanousek - Vindheim, Karabec (77. Teteh), Krejčí (55. Kanga), Trávník, Karlsson (76. Frýdek) - Hložek (46. Kozák). **Trenér:** Kotal.

Jablonec: Hanuš - Sýkora, Jeřábek, Štěpánek, Krob - Matoušek (66. Hämäläinen), Považanec, Hübschman (75. T. Pilík), Kratochvíl, Acosta - Doležal (80. Chramosta). **Trenér:** P. Rada.

Ostrava - Plzeň 0:0

Rozhodčí: Ardeleanu - Caletka, Kubr - Pechanec (video). **ŽK:** Kayamba, J. Kovář (oba Plzeň).

Ostrava: Laštůvka - Fillo, J. Pokorný, Stronati, Fleišman - Lalkovič (89. Reiter), A. János (89. Kaloč), Kuzmanovič, Jirásek (82. Drozd), Potočný (82. D. Buchta) - O. Šašínska (73. Baroš). **Trenér:** Kozel.

Plzeň: Staněk - Řezník, Hejda, Pernica, J. Kovář - Kalvach, A. Čermák, Hořava (60. Bucha) - Kayamba (89. M. Havel), Chorý (70. Alvir), Mihálik. **Trenér:** Guľa.

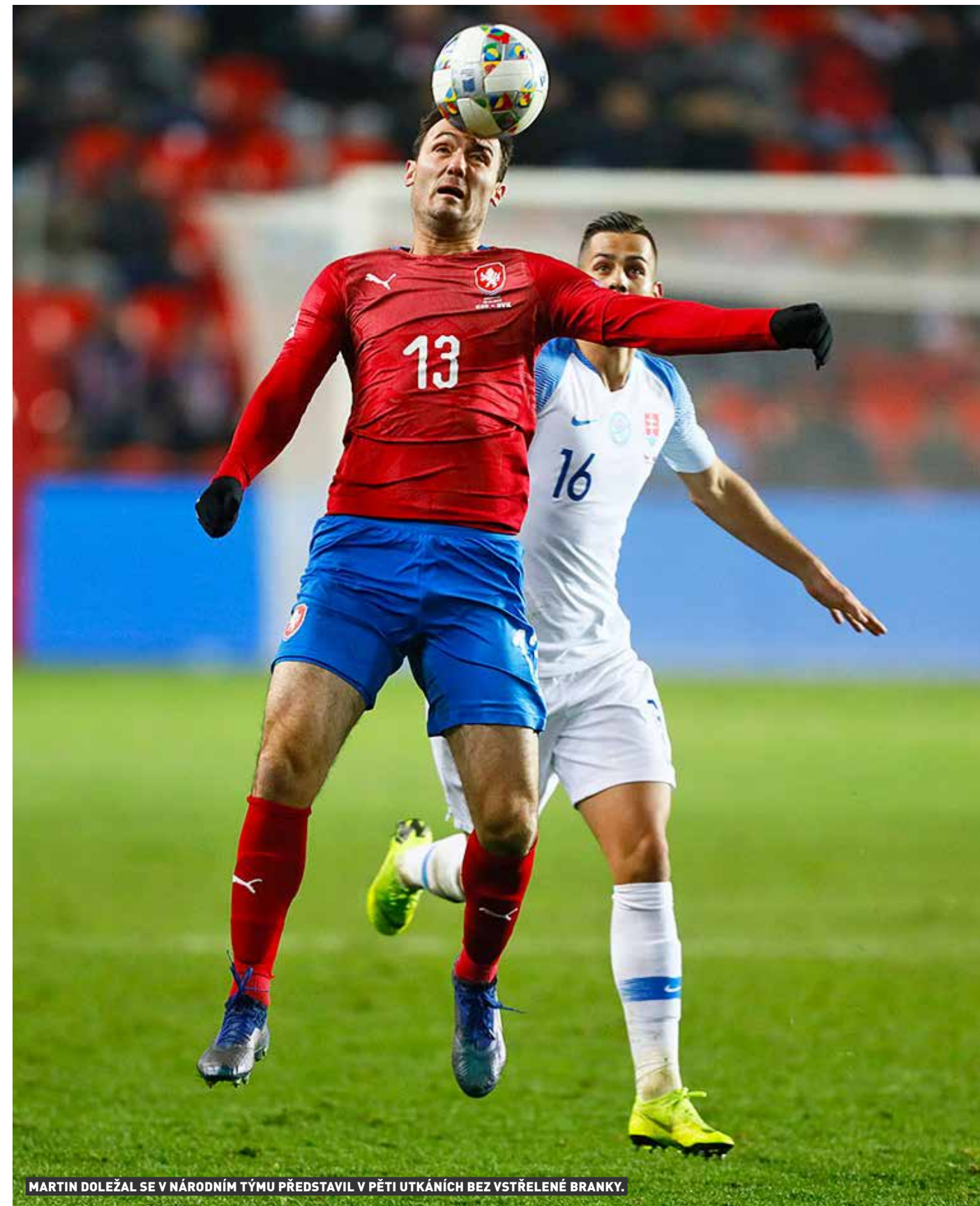
ÚVODNÍ UTKÁNÍ FINÁLE SKUPINY O EVROPU

ML. Boleslav - Bohemians 1905 3:0 (1:0)

Branky: 43. Budinský (Fulnek), 50. Budinský (odražený míč), 58. Fulnek (Zelený). **Rozhodčí:** Lerch - Šimáček, Ratajová - Orel (video). **ŽK:** Jiří Klíma, Douděra (oba ML. Boleslav).

ML. Boleslav: Šeda - Křapka, Jakub Klíma, Tatajev, Zelený - Janošek (84. Mazuch), Túlío - Ladra (68. Wágner), Budinský (84. D. Mašek), Fulnek - Jiří Klíma (78. Douděra). **Trenér:** J. Weber.

Bohemians 1905: Valeš - Köstl, Krch, Hůlka, Schumacher - Ljovin (62. M. Dostál), Jindřisek - Hronek (46. Mosquera), Květ (77. Vacek), Vodháněl (62. J. Nečas) - Pulkrab (62. Ugwu). **Trenér:** Klusáček.

MARTIN DOLEŽAL SE V NÁRODNÍM TÝMU PŘEDSTAVIL V PĚTI UTKÁNÍCH BEZ VSTŘELENÉ BRANKY.

ZAUJALO MĚ

BORIS KOČÍ

„Střední finále MOL Cupu přineslo zajímavý fotbal až ve druhém poločase. Liberec ho rozehrál skvěle, měl víc příležitostí, než zakřiknutá nebo nervózní Sparta, a dostal se i zaslouženě do vedení. Vlastními chybami však umožnil spartánům výsledek otočit a dokrácet k trofeji, na kterou čekali dlouhých šest let. Hlavně zaváhání brankáře Knoblocha na hranici šestnáctky, po kterém kopal Kanga penaltu, bylo málokdy vídané. Myslím si, že zlomovým momentem byly neproměnné šance Rondiče i Malinského za stavu 1:0. Kdyby šel Slovan do dvoubrankového vedení, Pražané by už měli velmi těžké vrátit se zpátky do zápasu. Na Letné nyní jistě panuje spokojenost, protože se pod vedením Vaška Kotala podařilo pohár vyhrát a v lize vystoupat na třetí místo, což se v průběhu jara zdálo být nesplnitelnou fotbalovou misí. Bohemka sehrála v Mladé Boleslavi především do přestávky dobrou partii, jenže ji také potopily hrubé chyby, které domácí trestali. Především Budínský má na tyto situace ve vápně čich, takže odveta v „Dolíčku“ po porážce 0:3 bude pro „Klokany“ hodně složitá.“

VÍTĚZSTVÍM 3:1 NAD SLOVANEM LIBEREC ODSKOČILI JIŽ JISTÍ SLÁVISTIČTÍ LIGOVÍ MISTŘI DRUHÝM PLZEŇANŮM NA ROZDÍL JEDENÁCTI BODŮ.

JUTAgrass®

registrovaná značka umělých trávníků vyráběných firmou JUTA a. s.

UMĚLÝ TRÁVNÍK PRO FOTBAL MULTISPORT DĚTSKÁ HŘIŠTĚ TERASY A ZAHRADY

JUTA

výrobce umělých trávníků s licenci FIFA

www.jutagrass.cz, tel. +420 724 294 071

European Synthetic
Turf Organisation

GÓLOVÁ JÍZDA

Sparta předskočila Plzeň

TŘEMI BRANKAMI V LIBERCI SE SLÁVISTÉ PŘIBLÍŽILI K METĚ 70 LIGOVÝCH GÓLŮ.

Staronový mistr z Edenu nastřílet tři branky v Liberci do sítě citelně oslabeného Slovanu, stejný gólový počinek se povedl Spartě na Letné proti druhému týmu z Podještědí fotbalistům Jablonce. Díky tomu předskočila v soutěži efektivitu druhou Plzeň, který se rozešla v Ostravě s Baníkem smírnou bezbrankovou remízou. Tři trefy zaznamenala doma i „Bolka“ v úvodním finále skupiny o Evropu s „Klokany“, takže si vytvořila velmi dobrý polštář do nadcházející odvety ve vršovickém „Dolíčku“. Vzhledem k tomu, že byly kvůli koronaviru v Karvině odloženy všechny zápasy ve skupině o záchranu, pro lepší přehlednost uvádíme v tabulce nově v prvním sloupci počet utkání jednotlivých týmů.

1.	Slavia	34	69	2,029
2.	Sparta	34	66	1,941
3.	Plzeň	34	64	1,882
4.	ML. Boleslav	33	55	1,666
5.	Liberec	34	55	1,617
6.	Č. Budějovice	32	47	1,469
7.	Jablonec	34	47	1,382
8.	Ostrava	34	46	1,352
9.	Bohemians 1905	33	42	1,272
10.	Olomouc	33	39	1,182
11.	Slovácko	32	37	1,156
12.	Teplíce	33	37	1,121
13.	Zlín	33	30	0,909
14.	Karviná	33	25	0,758
15.	Příbram	33	21	0,636
16.	Opava	33	17	0,515

SOUTĚŽ AKTIVITY GÓLU

(gól - 2 body, asistence - 1,5 bodu)

33,5

Lukáš Budínský (ML. Boleslav, 13 + 5)

32

Pavel Bucha (ML. Boleslav/Plzeň, 10 + 8)

31,5

Guélor Kanga (Sparta, 12 + 5)

31 - Petar Musa (Liberec/Slavia, 14 + 2) * 29,5 - Libor Kozák (Sparta, 14 + 1) * 27 - Jakub Řezníček (Teplíce, 12 + 2) * 26 - Tomáš Malinský (Liberec, 7 + 8) * 25 - Jan Sýkora (Jablonec, 8 + 6) * 24,5 - Martin Doležal (Jablonec, 10 + 3), Adam Hložek (Sparta, 7 + 7), Roman Potočný (Liberec/Ostrava, 10 + 3) * 23 - Nikolaj Komličenko (ML. Boleslav, 10 + 2), Nicolae Stanciu (Slavia, 4 + 10) * 22,5 - Aleš Čermák (Plzeň, 6 + 7), Ivan Schranz (Č. Budějovice, 9 + 3), Petr Ševčík (Slavia, 6 + 7) * 22 - Muris Mešanović (ML. Boleslav, 8 + 4) * 20,5 - Tomáš Souček (Slavia, 8 + 3) * 20 - Michael Krmenčík (Plzeň, 10 + 0), Tomáš Zajíc (Slovácko, 8 + 4) * 19,5 - Tomáš Poznar (Zlín, 9 + 1), Ondřej Šašinka (Slovácko/Ostrava, 6 + 5) * 18,5 - Vladimír Jovovič (Jablonec, 4 + 7) * 17,5 - Lukáš Kalvach (Plzeň, 5 + 5), Nemanja Kuzmanović (Ostrava, 8 + 1) * 17 - Jan Kopic (Plzeň, 7 + 2), Adriel Ba Loua (Karviná, 1 + 10), Benjamin Tetteh (Sparta, 7 + 2) * 16,5 - Kamsi Mara (Liberec, 6 + 3), Lukáš Masopust (Slavia, 6 + 3), Jan Matoušek (Jablonec, 6 + 3) * 16 - Patrik Brandner (Č. Budějovice, 5 + 4), Jiří Fleišman (Ostrava, 2 + 8), Martin Hašek (Sparta, 5 + 4), Lukáš Juliš (Olmouc, 8 + 0) Milan Škoda (Slavia, 5 + 4) * 15,5 - David Moberg Karlsson (Sparta, 4 + 5), Ondřej Lingr (Karviná, 7 + 1), Jakub Mareš (Teplíce, 7 + 1), Jakub Plšek (Olmouc, 7 + 1) * 15 - Jean-David Beauguel (Plzeň, 6 + 2), Tomáš Chory (Plzeň, 6 + 2) * 14,5 - Milan Havel (Bohemians 1905/Plzeň, 5 + 3), Jan Vodháněl (Bohemians 1905, 5 + 3) * 14 - Alexandru Baluta (Liberec, 4 + 4), Michal Škoda (Příbram, 7 + 0) * 13,5 - Jiří Klíma (ML. Boleslav, 6 + 1), Jakub Pešek (Liberec, 6 + 1) * 13 - Benjamin Čtvič (Č. Budějovice, 2 + 6), Matej Mršič (Č. Budějovice, 2 + 6) * 12,5 - Patrik Žitný (Teplíce, 4 + 3) * 12 - Dame Diop (Ostrava, 6 + 0), Lukáš Havel (Č. Budějovice, 6 + 0), Marek Havlík (Slovácko, 3 + 4), Jan Kovařík (Plzeň, 3 + 4), Jan Kuchta (Liberec, 6 + 0), Tomáš Ladra (ML. Boleslav, 3 + 4)

NEJLEPŠÍ STŘELCI

14

Libor Kozák (Sparta), Petar Musa (Liberec/Slavia)

13 - Lukáš Budínský (ML. Boleslav) * 12 - Guélor Kanga (Sparta), Jakub Řezníček (Teplíce) * 10 - Pavel Bucha (ML. Boleslav/Plzeň), Martin Doležal (Jablonec), Nikolaj Komličenko (ML. Boleslav), Michael Krmenčík (Plzeň), Roman Potočný (Liberec/Ostrava) * 9 - Tomáš Poznar (Zlín), Ivan Schranz (Č. Budějovice) * 8 - Lukáš Juliš (Olmouc), Nemanja Kuzmanović (Ostrava), Muris Mešanović (ML. Boleslav), Tomáš Poznar (Zlín), Tomáš Souček (Slavia), Jan Sýkora (Jablonec) * 7 - Adam Hložek (Sparta), Jan Kopic (Plzeň), Ondřej Lingr (Karviná), Tomáš Malinský (Liberec), Jakub Mareš (Teplíce), Jakub Plšek (Olmouc), Michal Škoda (Příbram), Benjamin Tetteh (Sparta), Tomáš Zajíc (Slovácko)

VYCHYTANÉ NULY

22

Ondřej Kolář (Slavia)

14 - Aleš Hruška (Plzeň) * 12 - Matouš Trmal (Slovácko) * 10 - Jan Laštůvka (Ostrava) * 9 - Vitěm Fendrich (Opava), Tomáš Grigar (Teplíce), Milan Heča (Sparta) * 7 - Jaroslav Drobný (Č. Budějovice), Patrik Le Giang (Bohemians 1905), Vlastimil Hrubý (Jablonec), Filip Nguyen (Liberec)

SPORT JE PRO NÁS
VÍCE NEŽ HRA

UŽ VÍCE JAK 180 LET

NOTHING RUNS LIKE A DEERE

PREMIER LEAGUE

#	MUŽSTVO	Z	V	R	P	GÓLY	B
1.	Liverpool	33	29	2	2	72:25	89
2.	Manchester City	33	21	3	9	81:34	66
3.	Leicester	33	17	7	9	63:31	58
4.	Chelsea	33	17	6	10	60:44	57
5.	Manchester Utd.	33	15	10	8	56:33	55
6.	Wolves	33	13	13	7	45:36	52
7.	Arsenal	33	12	13	8	49:41	49
8.	Sheffield Utd.	33	12	12	9	34:33	48
9.	Burnley	33	13	7	13	37:46	46
10.	Tottenham	32	12	9	11	51:44	45
11.	Everton	32	12	8	12	40:47	44
12.	Newcastle	33	11	10	12	35:45	43
13.	Southampton	33	13	4	16	42:55	43
14.	Crystal Palace	33	11	9	13	28:40	42
15.	Brighton	33	8	12	13	35:44	36
16.	West Ham	33	8	7	18	40:58	31
17.	Watford	33	6	10	17	29:52	28
18.	Aston Villa	33	7	6	20	36:62	27
19.	Bournemouth	33	7	6	20	32:59	27
20.	Norwich	33	5	6	22	25:61	21

VÝSLEDKY

32. KOLO

Manch. City 4:0 Liverpool * Sheffield Utd. 3:1 Tottenham
West Ham 3:2 Chelsea * Arsenal 4:0 Norwich
Bournemouth 1:4 Newcastle * Everton 2:1 Leicester
Brighton 0:3 Man. Utd. * Crystal Palace 0:1 Burnley
Watford 1:3 Southampton * Aston Villa 0:1 Wolves

33. KOLO

Southampton 1:0 Manch. City * Liverpool 2:0 Aston Villa
Newcastle 2:2 West Ham * Burnley 1:1 Sheffield Utd.
Chelsea 3:0 Watford * Manchester Utd. 5:2 Bournemouth
Wolves 0:2 Arsenal * Leicester 3:0 Crystal Palace
Norwich 0:1 Brighton * Tottenham:Everton (rozpisováno)

PROGRAM

34. KOLO

7.7. Crystal Palace - Chelsea,
Watford - Norwich, Arsenal - Leicester
8.7. Manchester City - Newcastle, Sheffield Utd. - Wolves,
West Ham - Burnley, Brighton - Liverpool
9.7. Bournemouth - Tottenham, Everton - Southampton,
Aston Villa - Manchester Utd.

NEJLEPŠÍ STŘELCI

#	HRÁČ	TÝM	G	A
1.	Vardy J.	Leicester	21	4
2.	Aubameyang P.	Arsenal	19	2
3.	Ings D.	Southampton	18	2

Souček pálí ostrými!

TOMÁŠ SOUČEK SE V PREMIER LEAGUE ROZSTŘÍLEL A TÁHNE WEST HAM ZA ZÁCHRANOU.

Český reprezentační záložník Tomáš Souček v uplynulém týdnu našel střeleckou formu a výraznou měrou se v zápasech proti Chelsea a Newcastlu zasloužil o získání důležitých čtyř bodů, které jeho West Ham udržely mimo sestupové příčky.

Kladiváři urputně bojují o záchranu a červenec zahájili nejlépe, jak mohli. V jeho úvodu totiž senzačně zdolali v městském derby Chelsea 3:2! Proti Blues šli brzy do vedení díky trefě Tomáše Součka, jeho premiérový gól v anglické lize však po zhlédnutí videa rozhodčí pro ofsajd zrušil. Český středopolař se smolnou situací nenechal vykojet a v druhé minutě nastavení prvního poločasu hlavou vyrovnal na 1:1, když o pět minut dříve William z penalty otevřel skóre utkání. West Ham nakonec v druhé půli ještě dvakrát skóroval a vybojoval nečekaný triumf. O čtyři dny později se londýnský mančaft představil v Newcastlu a Souček znovu úřadoval. V 65. minutě se po hlavičce Riceho po rohovém kopu otrásla branková konstrukce domácích, Souček však pohotově dorazil míč do branky a poslal Kladiváře do vedení 2:1. To si však West Ham užil jen pouhých 92 vteřin, než za domácí vyrovnal na konečných 2:2 Shelvey.

Liverpool po zisku mistrovského titulu ubral nohu z plynu a hned z toho byl debakl 0:4 od druhého Manchesteru City. Třetí místo o bod před dotírající Chelsea drží Leicester, který porážku 1:2 s Evertonem napravil triumfem 3:0 nad Crystal Palace. Výhru dvěma góly režíroval nejlepší střelec soutěže Jamie Vardy, který se stal teprve čtvrtým hráčem Lišek, jenž za ně v nejvyšší soutěži vstřelil alespoň sto branek. Vardy jich má na kontě 101, k čemuž mu stačilo odehrát 206 ligových utkání. Dvěma výhrami oživil naději na účast v pohárové Evropě londýnský Arsenal, který nejprve zdolal Norwich 4:0 a poté zvítězil na půdě Wolves 2:0. Na hřišti soupeře, který byl v tabulce nad nimi, vyhráli Kanovníři poprvé od září 2015... ■

Double, nebo treble?

BAYERN POTVRDIL DOMINANCI NA DOMÁCÍ SCÉNĚ, PO BUNDESLIZE OVLÁDL I NĚMECKÝ POHÁR.

Fotbalisté Bayernu dokázali znovu po roce vyhrát Německý pohár, když ve finále na Olympijském stadionu v Berlíně jednoznačně porazili Bayer Leverkusen 4:2, který v něm triumfoval pouze jednou v roce 1993.

Bavorský velkoklub naopak získal národní pohár již podvacáté, a protože zvítězil také v bundeslize, slaví opět cenné double. V Mnichově však mají v letošní koronavirem prodloužené sezoně zálusk i na treble, neboť svěřenci Hansiho Flicka se zúčastní turnajového závěru Ligy mistrů v Lisabonu jako jeden z největších favoritů na získání této nejprestižnější klubové trofeje.

Bayern již zároveň zbrojí na novou sezonu. V minulých dnech se uzavřel očekávaný přestup německého reprezentanta Leroye Saného z Manchesteru City, který se vrací do bundesligy po čtyřech letech. Čtyřladvacetiletý ofenzivní záložník měl do Mnichova nakročeno již vloni, ale transfer tehdy ztroskotal na vysokém odstupném kolem 100 milionů eur i jeho vážném zranění, neboť si přetrhl vaz v koleně. Nyní se hovoří o poloviční částce, která za něj do pokladny „Citizens“ poputuje.

„Je to úžasný hráč, který své kvality v minulých letech opakovaně prokázal, především v národním týmu. Naším cílem je soustředit v Bayernu ty nejlepší německé fotbalisty a angažování Saného

to jen podtrhuje,“ pochvaluje si novou akvizici šéf představenstva Bayernu Karl-Heinz Rummenigge.

BRÉMY SE UDRŽELY

Trápení fotbalistů Brém v skončilo v závěrečném duelu sezony happy-endem. Werder s českými krajánky brankářem Jiřím Pavlenkou a obráncem Theodorem Gebre Selassiem v sestavě po domácí bezbrankové remíze uhrál v odvetě baráže v Heidenheimu, který snil o premiérové účasti mezi elitou, nerozhodný výsledek 2:2. Klíčovým momentem byl kuriózní vlastní gól domácího obránce Theuerkaufa už ve 3. minutě. Brémy pokračují v bundeslize, kterou hrají nepřetržitě od roku 1981. ■

BUNDESLIGA

BARÁŽ - PLAY OFF - FINÁLE

Brémy - Heidenheim 0:0 * Heidenheim - Brémy 2:2

LA LIGA							
#	MUŽSTVO	Z	V	R	P	GÓLY	B
1.	Real Madrid	34	23	8	3	62:21	77
2.	Barcelona	34	22	7	5	78:36	73
3.	Atl. Madrid	34	16	14	4	46:25	62
4.	Sevilla	33	15	12	6	48:33	57
5.	Villarreal	34	16	6	12	54:44	54
6.	Getafe	34	14	11	9	42:31	53
7.	Real Sociedad	33	15	5	13	50:42	50
8.	Ath. Bilbao	34	12	12	10	38:29	48
9.	Valencia	34	12	11	11	43:50	47
10.	Granada	34	13	8	13	42:40	47
11.	Osasuna	34	11	12	11	40:47	45
12.	Levante	33	12	6	15	41:46	42
13.	Valladolid	34	8	15	11	28:37	39
14.	Betis	34	9	11	14	44:55	38
15.	Alaves	34	9	8	17	32:51	35
16.	Celta Vigo	34	7	14	13	33:43	35
17.	Eibar	33	9	8	16	34:50	35
18.	Mallorca	34	8	5	21	35:59	29
19.	Leganes	34	6	10	18	25:49	28
20.	Espanyol	34	5	9	20	27:54	24

VÝSLEDKY	
33. KOLO	
Real Madrid 1:0 Getafe * Eibar 0:2 Osasuna Real Sociedad 2:1 Espanyol * Betis 0:2 Villarreal Valladolid 0:0 Levante * Alaves 0:2 Granada Valencia 0:2 Ath. Bilbao * Barcelona 2:2 Atl. Madrid Leganes 0:3 Sevilla * Mallorca 5:1 Celta Vigo	
34. KOLO	
Villarreal 1:4 Barcelona * Osasuna 0:0 Getafe Espanyol 0:1 Leganes * Ath. Bilbao 0:1 Real Madrid Granada 2:2 Valencia * Valladolid 1:0 Alaves Celta Vigo 1:1 Betis * Atl. Madrid 3:0 Mallorca Levante:Real Sociedad, Sevilla:Eibar (brano po odstavění)	

PROGRAM	
35. KOLO	
7.7. Valencia - Valladolid, Celta Vigo - Atl. Madrid 8.7. Betis - Osasuna, Getafe - Villarreal, Barcelona - Espanyol 9.7. Eibar - Leganes, Mallorca - Levante, Ath. Bilbao - Sevilla 10.7. Real Sociedad - Granada, Real Madrid - Alaves	

NEJLEPŠÍ STŘELCI				
#	HRÁČ	TÝM	G	A
1.	Messi L.	Barcelona	22	19
2.	Benzema K.	Real Madrid	17	7
3.	Moreno G.	Villarreal	16	4
4.	Suarez L.	Barcelona	14	8

Titul za Ramosovy penalty?

ŠESTÉ GETAFE V POSLEDNÍCH PĚTI ZÁPASECH JEN JEDNOU VYHRÁLO A SEN O LIZE MISTRŮ SE MU NOTNĚ VZDÁLIL.

Sotva už je něco zastaví! Fotbalisté královského Realu po dvouleté pauze opět usednou na španělský trůn. Teprve podruhé za posledních osm let! Pravda, inaugurace jejich 34. titulu se konat ještě oficiálně nemůže, ale vše už je jen otázkou času.

Využili opakovaných zaváhání chybující Barcelony. Čtyři kola před koncem mají hráči „bílého baletu“ k dobru čtyři body i lepší vzájemné zápasy. A i kdyby jejich hlavní rivalové už neklopýtli, zdá se být utopií, že by měli Madridští v duelech s Alavésem, v Granadě, s Villarrealem a v Leganés poztráčet hned pět bodů. „Zcela odmítám, že jsme na špici tabulky díky pomoci rozhodčích. Zasloužíme si více respektu,“ vztekal se kouč Zidane po duelu v Bilbao. Důvod? Jeho hoši vyhráli opět 1:0 a podruhé během čtyř dnů o tom rozhodla Ramosova penalta. „Hrajeme fenomenálně, na hřišti necháváme vše a naše úspěchy si naprosto zasloužíme,“ upozornil trenér.

Zatímco Real vyhrál po restartu La Ligy všech sedm zápasů, Barcelona v nich ztratila kvůli třem remízám šest bodů. Po plichtě 2:2 ve Vigu v týdnu stejným výsledkem hrála i ve šlágru s Atlétikem a zdálo se, že je psychicky na dně. O víkendu ale ve Villarrealu koncertovala a po výhře 4:1 ještě alespoň teoreticky žije. „Dokud není hotovo, musíme se snažit,“ pokrčil rameny kouč Setián, o jehož vyhazovu se už nahlas mluví. Fanoušky Katalánců navíc šokovala zpráva, že božský Messi utnul jednání o nové smlouvě a příští léto nejspíš pláchně jinam! Argentinec je údajně frustrovaný atmosférou v klubu, vede boj s vedením a moc si nerozumí ani s trenérem. „Doufám, že se to nestane a zůstane. Nejlepší hráči přece musejí hrát ve Španělsku,“ přeje si i madridský Zidane.

Zdá se, že spolu s oběma giganty si účast v Lize mistrů zajistí Atlético a Sevilla. Zatímco Los Rojiblancos zničili 3:0 Mallorku a prodloužili ligovou neporazitelnost na 12 utkání, tým Tomáše Vaclíka výhrou 3:0 v Leganés utnul bolestnou sérii čtyř remíz. ■

Juve i jeho hvězdy slaví

ZLATAN GÓLEM POMOHL AC MILÁN K TRIUMFU 3:0 NA HRŠTI DRUHÉHO LAZIA, KTERÉ V TITULOVÝCH DOSTIZÍCH UŽ NOTNĚ ZTRÁCÍ.

Žádné komplikace, italský suverén z Turína letí k devátému mistrovskému titulu v řadě. Juventus má v čele už sedmibodový náskok, jeho největší rivalové Lazio s Interem totiž o víkendu padli.

Scudetto číslo 36 se blíží! Juve dominuje, mistrovsky zvládl i díky nepolapitelnému Dybalovi turínské derby a výhra 4:1 byla tuze sladká. Vždyť konkurenti zaváhali! Zápas byl mimořádný pro dvě největší ikony týmu. Brankář Buffon nastoupil do 648. utkání v nejvyšší italské soutěži, což je absolutní rekord. Na ten si musel počkat od prosince, kdy se dorovnal Maldinimu, ale od té doby tvrdnul na lavičce v roli náhradníka.

„Nebyl to žádný problém. Na začátku kariéry jsem měl spoustu snů a díky tomu, že jsem se sebou nebyl nikdy spokojený, jsem se dostal až sem,“ řekl 42letý gólman, který měl premiéru v Serii A v listopadu 1995 v dresu Parmy. Slavit mohl i Ronaldo, který za Juve poprvé skóroval z přímého kopu. Povedlo se mu to až na 43. pokus! „Opravdu už jsem to potřeboval, aby se mi vrátilo určité sebevědomí,“ přiznal Portugalec, jenž má na kontě 25 branek a za lídrem kanonýrů Immobilem je o čtyři trefy. „Dostali jsme Lazio pod tlak,“ usmál se.

A opravdu, Římané bez vykartovaného Immobileho neměli proti milánskému AC nárok a doma rupli 0:3! „V nahuštěném programu máme problémy s rotací hráčů, neměli jsme ani štěstí, ale pořád se nevzdáváme!“ tvrdil trenér Inzaghi. Zcela selhal i Inter doma s Boloňou. Díky Lukakovi šel do vedení, ale pojistku z penalty už proti deseti soupeřům Martínez nepřidal a Boloňa ve druhé půli během šesti minut zápas senzačně obrátila! Atalanta přežila v Cagliari gól ve vlastní síti, který odvolal VAR, pak šla z penalty do vedení a proti deseti si desátou soutěžní výhru v řadě pohládala. Už je jen bodík za třetím Interem! V nedělním šlágru Neapol po zásluze porazila 2:1 pátý AS Řím, který padl potřetí v řadě, a bodově se na něj dotáhla. ■

SERIE A							
#	MUŽSTVO	Z	V	R	P	GÓLY	B
1.	Juventus	30	24	3	3	63:26	75
2.	Lazio	30	21	5	4	66:31	68
3.	Inter	30	19	7	4	63:31	64
4.	Atalanta	30	19	6	5	83:39	63
5.	AS Řím	30	14	6	10	54:42	48
6.	Neapol	30	14	6	10	48:40	48
7.	AC Milán	30	13	7	10	39:37	46
8.	Verona	30	11	9	10	37:36	42
9.	Bologna	30	11	8	11	43:47	41
10.	Sassuolo	30	11	7	12	55:52	40
11.	Cagliari	30	10	9	11	48:46	39
12.	Parma	30	11	6	13	41:40	39
13.	Fiorentina	30	8	10	12	37:43	34
14.	Sampdoria	30	9	5	16	36:51	32
15.	Udinese	30	8	8	14	27:43	32
16.	Turin FC	30	9	4	17	34:56	31
17.	FC Janov	30	6	9	15	37:58	27
18.	Lecce	30	6	7	17	38:70	25
19.	Brescia	30	5	6	19	27:58	21
20.	Spal	30	5	4	21	23:53	19

VÝSLEDKY	
29. KOLO	
AS Řím 0:2 Udinese * Atalanta 2:0 Neapol Fiorentina 1:3 Sassuolo * Lecce 1:2 Sampdoria Spal 2:2 AC Milán * Verona 3:2 Parma Bologna 1:1 Cagliari * Inter 6:0 Brescia FC Janov 1:3 Juventus * Turin FC 1:2 Lazio	
30. KOLO	
Neapol 2:1 AS Řím * Brescia 2:0 Verona Cagliari 0:1 Atalanta * Parma 1:2 Fiorentina Sampdoria 3:0 Spal * Udinese 2:2 FC Janov Inter 1:2 Bologna * Lazio 0:3 AC Milán Sassuolo 4:2 Lecce * Juventus 4:1 Turin FC	

PROGRAM	
31. KOLO	
7.7. Lecce - Lazio, AC Milán - Juventus 8.7. FC Janov - Neapol, Fiorentina - Cagliari, AS Řím - Parma, Atalanta - Sampdoria, Bologna - Sassuolo, Turin FC - Brescia 9.7. Spal - Udinese, Verona - Inter	

NEJLEPŠÍ STŘELCI				
#	HRÁČ	TÝM	G	A
1.	Immobile C.	Lazio	29	8
2.	Ronaldo C.	Juventus	25	5
3.	Lukaku R.	Inter	20	2
4.	Joao Pedro	Cagliari	17	4

gól

FOTBALOVÝ
TÝDENÍK

FOTBALOVÁ TRADICE V MODERNÍ PODOBĚ

PŘÍŠTÍ ČÍSLO GÓLU
VYJDE V ÚTERÝ

14. 7. 2020

NEJNOVĚJŠÍ DRESY ČESKÉ FOTBALOVÉ REPREZENTACE K DOSTÁNÍ
NA E-SHOPU WWW.11TEAMSPORTS.CZ

11TEAMSPORTS

Milan Baroš ukončil kariéru

Historicky druhý nejlepší reprezentační střelec útočník Milan Baroš v neděli ukončil hráčskou kariéru, což oznámil na páteční tiskové konferenci v Ostravě. Důvodem jsou chronické zdravotní problémy s achillovkou a lýtkovým svalem, které ho v posledních měsících limitují a znemožňovaly mu hrát i trénovat. „Věděl jsem, že to jednou přijde. Měl jsem myšlenky na konec už vloni v létě, pořád jsem to ještě nějak protahoval. Ale na podzim jsem byl už více zraněný než zdravý a pokračovalo to hned v zimní přípravě,“ konstatuje legendární forvard, který skončil jako poslední člen ze slavného reprezentačního týmu Karla Brücknera z EURO 2004 v Portugalsku.

Před utkáním s Plzní se s ním vedení Baníku rozloučilo v desetiminutovém ceremoniálu, který osmatřicetiletého kapitána dojal k slzám a na závěr pak majitel ostravského klubu Václav Brabec vyřadil Barošovo číslo 27 navždy z číselné řady „áčka“ Baníku. Pro svou ikonu poskládal třiminutové pásmo z videovzkazů bývalých spoluhráčů „Baryho“. Svoji zdravici poslali například Pavel Nedvěd, Tomáš Rosický, Jan Koller, Petr Čech nebo bývalí parťáci z Liverpoolu Vladimír Šmicer, Jamie Carragher, Harry Kewell, Djibril Cissé a celá řada dalších. „Bylo to pro mě opravdu hodně emotivní. Věděl jsem, že něco se chystá, ale to jsem nečekal. S klukama se znám velmi dobře, zažil jsem s nimi pěkná léta. Moc mě potěšilo, že mi tak popřáli ke konci kariéry. Obrovský dík těm, co hlavně to video připravili, a samozřejmě všem fanouškům,“ řekl po svém posledním ligovém utkání.

Jeho loučení však chyběl plný dům, protože kvůli koronavirovým omezením mohl na stadion v Ostravě-Vítkovicích přijít jen omezený počet diváků. Byly jich zhruba čtyři tisíce, i když za normálních okolností by bylo pravděpodobně vyprodáno. Baroš šel

do hry až na posledních dvacet minut. I proto, že až do pátku kvůli zdravotním problémům netrénoval. „Už bych víc nevydržel. I tak to na mě bylo dost. V tréninku jsem, ale trénovat naplno už nejde. Jsem rád, že jsem se aspoň na hřiště dostal,“ prohlásil ostravský veterán, který mohl zcela stylově utkáni v poslední minutě rozhodnout, když dostal na hlavu ideální centr od Filla, ale z malého vápna hlavou minul. „Chyběl tomu mrak na sluníčku. To bylo to jediné, protože to sluníčko mi do očí vjelo a ztratil jsem balon z dohledu. Spíše jsem tam tu hlavu jen strčil a bohužel jsem to netrefil,“ posteskl si vítěz Ligy mistrů z roku 2005 a nejlepší střelec EURO 2004 v Portugalsku.

Poslední zápas sledovala z tribuny i celá rodina včetně otce, který ho k fotbalu přivedl a v počátcích každý den na tréninky vozil z šedesát kilometrů vzdálených Vigantic. Za nimi na Valašsko pak po utkání zamířil. „Najedu na normální nefotbalový život a uvidím, za jak dlouho mi fotbal bude chybět a v nějaké roli se k němu vrátím,“ naznačil nekonkrétně svůj program Milan Baroš, který má od Baníku nabídku na další spolupráci. ■

Milan Baroš: neukočírovatelný rebel

EUFORIE PO VÍTĚZSTVÍ V DOMÁCÍM UTKÁNÍ BARÁŽE NA EURO 2012 S ČERNOU HOROU, ZLEVA MAREK SUCHÝ S TOMÁŠEM NECIDEM, ZA MILANEM BAROŠEM ROMAN HUBNÍK A NÁHRADNÍ BRANKÁŘ JAROSLAV DROBNÝ.

Póza to nebyla. Impulsivní gesto zrozené jen z pocitu momentální satisfakce tuplem ne. „Jsem rebel a rebelem zůstanu,“ padalo z něho odměřené staccato slov, která jako by si chystal a pečlivě připravoval právě na tu chvíli. Uprostřed chladné listopadové noci se mu v černohorské Podgorici nabídla příležitost ho ze sebe vypálit.

RYCHLÉ ZASEKNUTÍ PŘED BRANKÁŘEM A CESTA K DALŠÍMU VSTŘELENÉMU GÓLU JE VOLNÁ...

Odpověď na šířavou kritiku, která ho po dlouhé týdny a měsíce deptala, drtila a ani trochu nešetřila. Na nenávidný pískot a zlostné skandování ochozů, jež ho provázelo. Ohlušující řev dožadující se při kvalifikační konfrontaci se Španěly o EURO 2012 na pražské Letné jeho vystřídání. Na všechny pochybnosti, které už pouhé vyslovení jména Baroš v poslední době vyvolávalo.

Možná nejen satisfakce, ale i hořkost v tom byla. Zhrzenost, že najednou všichni zapomněli na Baroše před šesti, sedmi lety. Zbožňovaného, hýčkaného, velebeného, našlapanými tribunami vzývaného. Baroše, jenž pro fanoušky představoval jistotu, že jakmile bude zapotřebí, on uteče a potřebnou branku dá. Anebo ji vstřelí, když bude úplně nejhůř... Baroše, jemuž stačilo rozhodit hřívu dlouhých vlasů, přetáhnout přes hlavu propoceny dres a nastavit dychtivým pohledům bariér vymakané tělo, aby fanynky šílily a upadaly do slastné extáze.

Stěží ukočírovatelného rebela, který byl vždycky svůj a s nímž si nevěděli rady ani doma, ani při štacích v Anglii, Francii či po letech v Turecku, ale který se vždy dokázal ze svých hříčů, všemožných úletů a excesů vykoupit. Parádními kousky, které na trávnících

předváděl. Lehkostí a rychlostí, s níž unikal soupeřům. Góly, které střílel. Proto ho brali na milost.

Brückner u národáku i Houlier či Benítez v Liverpoolu. Rada s Haškem i Bílkem v reprezentaci stejně jako birminghamský O'Leary, Redknapp v Portsmouthu, Skibbe, Rijkaard, Hagi a pochopitelně i Terim, protože ti všichni se při jeho působení v Galatasaray Istanbul vystřídali na trenérské lavičce. Proto mu neustále odpouštěli a dávali nové šance, neboť věděli, že jako kluk si šel k fotbalovému Pánubohu hned dvakrát pro dary, jimiž na jiných obvykle šetřil. Jen je v něm probudit. Pouze ho přimět, aby je v sobě našel. Aby měl chuť je v sobě najít. A on je nacházel. Tedy, když chtěl...

Při slavném tažení Brücknerova výběru Portugalskem, kde v pěti zápasech evropského šampionátu 2004 nasázel pět gólů a stal se nejlepším střelcem mistrovství, čímž pomohl české reprezentaci ke třetí příčce a bronzovým medailím. Vlastně „jen“ bronzovým, protože mančaft měli tehdy tak báječný a fotbal hráli tak skvostný, že měli na to, aby Evropu vyhráli. V posvátném liverpoolském fotbalovém chrámu na Anfield Road zrovna tak.

Vysněný anglický titul sice ani s Houliierem, ani s Benítezem nezískali, zato po strhující istanbulske partii s milánskými Rossoneri vyhráli pod španělským koučem Champions League a při triumfálním návratu na Ostrovy je v městě beatlesáků vítalo půl milionu nadšených fanoušků. Pěli na něho ódy. Předvídali mu zářnou budoucnost, pasovali ho pomalu na nejlepšího útočníka Evropy, protože Baroš prožíval skutečně báječné sezony.

Jenže tři, čtyři roky utekly, on už přestal obráncům utíkat a unikat s takovou rychlostí a lehkostí, jako dřív, i parádními kousky šetřil. A góly ještě víc. Na Ostrovech, kde vyměnil Liverpool za Aston Villu i třeba za hostování v Portsmouthu, ve Francii, kde se zase potkal s liverpoolským Gérardem Houliierem a kam ho možná zlákala i touha znovu nalézt vytrácející se lehkost fotbalového bytí.

V české reprezentaci zrovna tak. Sedm let od slavného portugalského tažení uteklo. Pouhých, anebo spíše sedm dlouhých let a najednou mu nemohli přijít na jméno. Pískali a řvali na něho. Nic mu neopustili, najednou vytahovali každý jeho úlet a znovu a znovu s chutí připomínali všechny jeho excesy.

Bláznivou jízdu po dálnici A42 ze Ženevy do Lyonu, kde rychlostí 271 km/h zlomil všechny rekordy registrované v departmentu Ain, neboť i šílený motocyklista zanesený jednou provždy ve francouzských policejních análech jel o třiadvacet kilometrů v hodině pomaleji. Proto mu nejdřív zabavili jeho černé Ferrari F430 Coupé a řidičský průkaz samo sebou také, aby ho pak dokonce postavili před soud.

Extempore s Kameruncem Stéphanem Mbiou, před nímž si ucpával nos, takže mu chtěli přiřít rasistické počínání. Nakonec sice přistoupili na jeho verzi, že neschopen domluvy chtěl tímto posunkem jen naznačit, aby mu fotbalista Stade Rennes dopřál na trávníku volnost a kyslík, přesto mu u disciplinárky napařili distanc na tři zápasy a štráf na něm zůstal.

Divoké večírky, tahy městem, eskapády v barech i třeba svačebních veselících, které se prolákly a na nichž si někteří z jeho dobrých „kamarádů“ s chutí zgustli. Třeba historkou o Barym, kterou vypustili do světa. Fotkami rozjařeného Baroše s kondomy za uchem, jež předhodili bulváru, aby shráblí svých třicet stříbrných. Reprezentační oslavy Ujfaluših narozenin na proslulém dejvickém hotelovém pokoji 433 po kvalifikační prohře s Němcem omírali také donekonečna. Nemluvě o párty po porážce se Slováky, jež za Radovy reprezentační éry devalvovala jejich postupové šance do Afriky a po níž ho společně s Kováčem, Matějovským, Feninem, Svěrkošem a Ujfalušim vyloučili z reprezentace.

Ve všech jeho avantýrách se prohrabovali. Stačilo, aby mu zápas nasedl. Aby zazdil pár šancí. Aby se rozčiloval se, padal, roz-

hazoval rukama, hádal se. Čertil se na soupeře, sudího, spoluhráče i sám na sebe. Aby dorazil od Bosporu v mizerném rozmaru či rozpolžení. Nazlobený, nasupený, nemluvný, někdy i zraněný, a proto dlouhé týdny v klubovém dresu absentující.

Měl k tomu třeba i své důvody, o nichž se mu mluvit nechtělo, i tak to ale schytával. A nemusel přitom ani kopnout do balonu. „Jsem rebel a rebelem budu. Je mi jedno, co píší bulvární plátky a řvou lidi, to všechno jde kolem mě. Je mi to u zadku,“ pálil ze sebe v černohorské Podgorici oné listopadové noci do mikrofonů i televizních kamer, když si česká reprezentace a on s ní naplnili v barážové odvetě svůj sen o cestě na evropský šampionát do Polska a na Ukrajinu.

Možná v tu chvíli v jeho slovním staccatu kus satisfakce přece jen zazníval. Třeba se v něm probudila touha připomenout na čtvrtém velkém turnaji, který ho za pár měsíců čekal, nařachnutým ochozům takového Baroše, jakého fanoušci před šesti, sedmi lety znali a zbožňovali. Těžko ukočirovatelného, ale vzývání, velebeného, a i proto tolerovaného.

Potřeboval jen půlhodinu. Půlhodinu na dublinském trávníku a samozřejmě přítomnost liverpoolského kouče Gérarda Houlliera na tribuně k tomu. Francouzský trenér ve službách Reds už své reference o Barošovi měl, takže podstoupil tři sta kilometrů dlouhou štreku mezi Liverpoolem a Dublínem a posadil se do lóže. A i Baroše se nakonec dočkal, neboť kouč české reprezentační jedenadvacítky Karel Brückner přece jen poslal osmnáctiletého mladíka na posledních sedmadvacet minut na trávník.

Jako svého žolíka. Bože, jak to slovo neměl rád. On, stejně jako doyen z Hané, který ho sice jednou vypustil z úst, ale pak se vždy moc a moc škaredil a šklebil, když s ním ti kolem žonglovali. Baroš byl pro něho spíše esem. Utajovaným, ale vždy v pravý čas vyneseným. Esem, které přišlo, uteklo a rozhodlo. Trumfem, jímž byl chalán z Vigantic pro Brücknera v dobách, kdy vedl jedenadvacítku, stejně jako po letech, kdy velel reprezentačnímu áčku. Proč by tedy olomoucký doyen měnil někde v Ostrovech své zvyklosti a tahy, když mu vycházely a přinášely úspěch?! S Barošem obzvlášť.

Jasně že to mladému útočníkovi nebylo po chuti. Pochopitelně že chtěl hrát a nastupovat v základní jedenáctce. V Dublinu tuplem, neboť od svého manažera Pavla Pasky věděl, že někdejší trenér francouzské reprezentace hlavně kvůli němu váží cestu k sousedům do Irska, takže by se měl patřičně předvést a říct si o zájem jednoho z nejslavnějších anglických i evropských klubů. Místo toho zase jen leštil lavičku.

MISTŘI EVROPY HRÁČŮ DO 21 LET ZE ŠVÝCARSKA 2002 - ZLEVA MARTIN JIRÁNEK, RADOSLAV KOVÁČ, TOMÁŠ HÜBSCHMAN A MILAN BAROŠ.

Jako na podzim předchozího roku při baráži jedenadvacítek o EURO na Krétě, kdy ho Brückner vypustil do odvety s Řeckem až na posledních dvaadvacet minut. Jako teď v únorovém Dublinu. Přitom v ostravské sestavě měl už od podzimu stále místo. A po premiérové ligové trefě do sítě mladého Aleše Chvalovského v duelu proti Blšanům, které rozstříleli 6:2, přičemž on si troufнул dokonce na mazáckou kličku, aby pomalu od lajny propasíroval míč do sítě, sázal soupeřům další a další góly a pro fotbalové Bazaly se stával novým idolem.

Dokonce takovým, že si ho vyhlédla italská Piacenza a projevila o něho zájem. Jenže Liverpool byl samo sebou jiná třída, to věděl. On, stejně jako hokejový kouč a nový majitel fotbalového Baníku Alois Hadamczik, jenž se po chmurných sezonách naplněných bojem o záchranu a soustavnými starostmi o každou tisícovku na účtu, zjevil na Bazalech s plánem, jak klub zachránit a pozvednout. Třeba tím, že ostravské talenty patřičně zviditelní, aby je pak výhodně prodal. Martina Lukeše, Libora Sionka, ale hlavně Milana Baroše.

Dokázal odhadnout, co se v těch klucích skrývá. Tušil, kam až to mohou dotáhnout. Měl na ně čich. Vypěstovaný u hokeje, možná však zakódovaný i v rodinných genech, o čemž výsledky a úspěchy rodu Hadamcziků svědčily. Vždyť starší Evžen nejenže objevil šutéry kalibru Ličky, Daňka a spol., ale hlavně dvěma tituly pozvedl ostravský fotbal k nepoznané slávě. O třináct let mladší Alois šel stejnou cestou... Jako trenér v hokeji, jako podnikatel a manažer ve fotbale.

I proto trval na tom, aby jeho Barošové, Lukešové, Sionkové, Jankulovští v Baníku pravidelně hráli. Proto nutil Ličku, Jara-binského a vůbec všechny trenéry, které si na Bazaly vybral, aby jim dávali šanci. Vytrvale. Až zatvrzele. Hlavně však s vírou, že se tahle investice bohatě vrátí. Jemu i Baníku. Proto také nasadil na mladého Baroše cenu deset milionů eur a nebyl ochoten slevit. Zvlášť, když liverpoolský kouč Gérard Houllier v irském Dublinu nakonec přece jen viděl, co v sobě Hadamczikův kůň Milan Baroš skrývá. Brückner ho vypustil na trávník na poslední půlhodinu na trávník a on po dvaceti minutách zápas rozhodl.

Půl roku si musel počkat, než uvážlivý Houllier vyhodnotil všechna pro a proti a rozhodl, že tři miliony a dvě stě tisíc liber zaplatí a mladého útočníka z Bazalů přece jen koupí. Samozřejmě nikoli proto, že by ho akutně potřeboval. V mančafu měl zářícího Michaela Owena, Stevena Gerrarda, Emile Heskeye i třeba Vladimíra Šmicra a k nim si ještě přivedl na zkoušku z Paris SG kontroverzního Nicolase Anelku. Baroš si chtěl spíše pojistit. Aby se stal liverpoolskou investicí pro budoucnost. Věřil v ní i proto, že s českými legionáři Vladimírem Šmicrem, a Patrikem Bergrem udělal na Anfield Road dobrou zkušenost.

Baroš koupil, ale na Ostrovy ho nechtěl. Klidně ho nechal dalšího půl roku v Baníku, aby výkonnostně povyrostl a byl pro anglický fotbal alespoň trochu použitelný. Aby hrál, omlátil se, střílel góly, sbíral zkušenosti. Pod Jarabinským na Bazalech, pod Brücknerem v reprezentační jedenadvacítce i olympijském týmu, neboť díky druhé příčce z evropského šampionátu 2000 na Slovensku si čeští mladíci vybojovali účast na olympijských hrách v Austrálii.

Zatímco po bratislavském finále s mladou italskou squadrou byli zklamáni, že jejich tažení skončilo „jen“ stříbrnými medailemi, z australského Brisbane se vrátili vyloženě rozčarování. Slátaný a všelijak poskládaný Brücknerův tým, v němž si musel olympijskou účast na klubovém vedení doslova vydupat nejen Milan Baroš, ale i další hráči, skončil ve skupině poslední a vracel se, aniž by se do dějiště her v Sydney podíval.

Pro Baroše děsné zklamání. Pro ostatní zrovna tak, protože do Austrálie si letěli pro medaili. Anebo minimálně pro čtvrtfinále,

S TRENÉREM KARLEM BRÜCKNEREM NA LAVIČCE.

neboť ve skupině měli za soupeře Američany, Kuvajt a Kamerun, takže postup měl být pro český tým jistotou.

„Nejdřív jsem toužil se alespoň se vejít do nominace jedenaadvacítky pro šampionát, protože jsem byl ze všech adeptů přicházejících v potaz nejmladší, a navíc jsem toho v kvalifikaci odehrál nejméně, na Slovensku už jsem chtěl ale samo sebou víc. Hrát. Pravidelně nastupovat. Figurovat v základní jedenáctce, jako ve všech mládežnických reprezentačních výběrech, kterými jsem od svých patnácti let procházel. A když se mi po postupu z trenčinské skupiny povedlo semifinále proti Chorvatům, v němž jsem hrál celých devadesát minut a gólem a penaltovou akcí ho pomáhal rozhodnout, myslel jsem jen a jen na finále se stejně starou italskou squadrou.

Dost bláhově, protože trenér Brückner vsadil na bratislavském Tehelném poli na zkušenost, takže jsem sedmdesát minut seděl jen mezi náhradníky. A když mě za nerozhodného stavu 1:1 přece jen poslal na hřiště, stal se pravý opak toho, co čekal on i já. Dostali jsme druhý gól a sen o zlatu pohřbili. Prožívali jsme děsivé zklamání a rozčarování. Měla nám ho vynahradit olympiáda, kam jsme se kvalifikovali. To ovšem nikdo netušil, co nás v Austrálii čeká a jak tam dopadneme.

Divný turnaj. Na druhém konci světa, kam přicházelo jaro, zatímco na evropských stadionech začínal mistrovský podzim, a tudíž i všechny ligové a pohárové soutěže. V klubech samozřejmě nechtěli trenéři a bufaňáři vůbec slyšet, že by měli své hráče uvolnit. A dokonce na celý měsíc. Možná i proto, že tušili, co nás na olympijském turnaji čeká.

Plahočení přes půl zeměkoule. Desítky hodiny v letadle. Zápas hraný v Brisbane, Canbeře, Melbourne daleko od olympijského dění v Sydney. Místo fotbalových stánků mnohdy kriketové stadiony, do jejichž ochozů chodili diváci spíše ze zvědavosti než ze zájmu o zápasy. Fotbal prostě úplně na okraji.

A sotva olympiáda opravdu začala, my se vraceli domů, aniž bychom po remízách s Američany a Kamerunci mohli s dvoubojovým ziskem vůbec pomýšlet na postup ze skupiny. Natož že se do dějiště Her vůbec podíváme. Zkušenost na celý život. Téměř stejná, jako z mých prvních měsíců v Liverpoolu. Ale opravdu jen téměř, protože počátky anglické štače byly asi opravdu nejhorším údobím celé mé fotbalové kariéry.“

Půl roku čekal, než se Houllier rozmyslí a do Liverpoolu ho koupí, pomalu dva roky musel Milan Baroš překousávat, než dres osmnáctinásobného anglického mistra začal opravdu oblékat. Na Vánoce v roce 2001 se francouzský kouč uvolil a pozval si ho

XABI ALONSO PŘÁVĚ PROMĚNIL PENALTU A VYROVNAL FINÁLE LIGY MISTRŮ 2005 AC MILÁN-FC LIVERPOOL V ISTANBULU NA KONEČNÝCH 3:3. MILAN BAROŠ BYL PRVNÍM GRATULANTEM ÚSPĚŠNÉMU EXEKUTOROVI.

na Ostrovy, protože Liverpoolu se konečně podařilo vyřídít i pracovní povolení pro mladého českého legionáře. Po třech měsících ho nechal v osmifinále Ligy mistrů na slavném Camp Nou na sedmáct minut v odvetě s Barcelonou vyzkoušet, jak mu sluší barvy Reds.

Tím ale jako by Baroš vyčerpал jeho veškerou náklonnost a přízeň. „Test odolnosti,“ lakonicky glosoval Houllier dlouhé týdny a měsíce, kde musel Baroš jen trénovat, vysedávat na tribuně, aby si občas mohl jít zahrát za rezervu. „Přivykání na cizinu. A na anglický fotbal hlavně,“ dodával, sám zvědav, co Bary snese a vydrží. A Houllierovi podřízení zvědavostí málem pukali, neboť byli přesvědčeni, že jejich šéf musel trpět zatměním mysli, když někde na Moravě kupoval toho naplácaného kluka.

Ani Baroš dost dobře nechápal, proč ho vůbec do Liverpoolu chtěli, když mu vůbec nedají šanci. Skřípěl zuby, mockrát byl vytočený až běda, na manažera Pasku naléhal, aby mu sehnal jinou štaci, protože v té liverpoolské neviděl sebemenší perspektivu. Zvláště, když se v létě 2002 už cítil na Premier League nachystaný a připravený, neboť v přípravných zápasech na letním madridském miniturnaji se ukázal a střelecky prosadil nejen proti Le Havru, ale i AC Milán. Na sto procent byl přesvědčen, že by měl mít v mančafu místo.

Namísto toho šok. Premier League začala a on se do kádru nominovaného k zápasům zase nevešel. Natož do sestavy. „Nikdo z podřízených se po celou tu dobu neodvážil za mnou přijít, aby řekl, že jsem byl nemocný, když jsem Barošův transfer podepisoval. Určitě si to ale všichni mysleli. Měl jsem však o něm reference našich skautů, kteří ho sledovali pomalu od jeho šestnácti. Věděl jsem dobře, koho kupuji.

Rychlého, silného fotbalistu se smyslem pro mužstvo. Tak rychlého, že po zápase s AC Milán na letním turnaji v Madridu prohlásil Paolo Maldini, že mu nestačil. Baroše, který byl schopen trumfnout i Jari Litmanena. A že Fin byl nějakým rychlíkem. Sprinty běhal za třicet sekund, jenže Milan mu přesto nadělil deset vteřin. Potřeboval jen čas. Shodit tři čtyři kila, naučit se komunikovat anglicky, soustředit se sám na sebe,“ vysvětloval po čase francouzský kouč, proč o Baroše tolik stál, aby ho přitom dlouhé měsíce dusil.

Na úvod nové sezony ho sice Houllier k zápasu Community Shield, v němž se Reds jako vítězové FA Cupu utkali s mistrovským Arsenalem, poslal na posledních sedmáct minut do kotle cardiffského stadionu Millenium, ale pak jako když utne. Odehrálo se jedno kolo Premier League, pak druhé, třetí... Reds měli za sebou pět ligových zápasů a Baroš při nich vysedával jen na tribu-

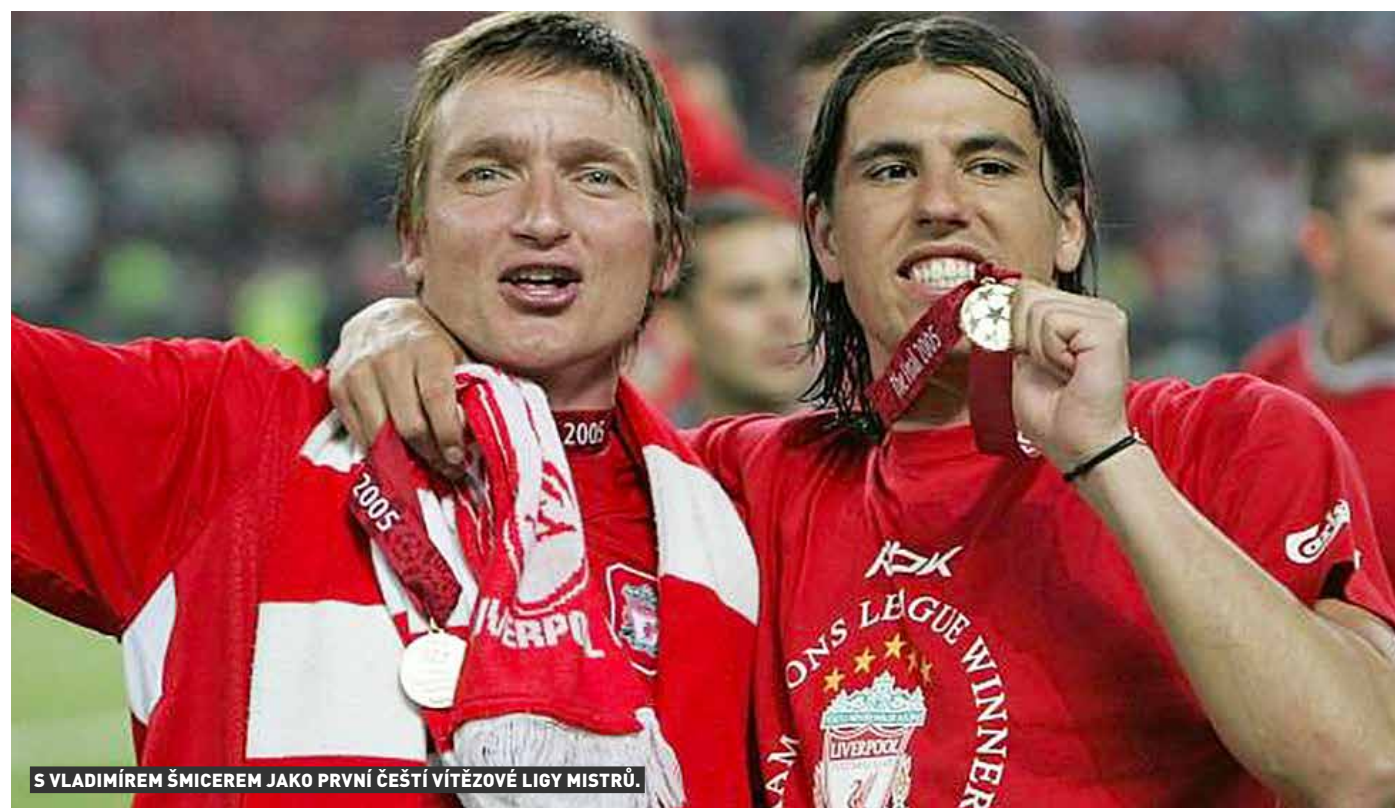
ně. Anebo ani na tribuně ne, protože když se cestovalo k utkáním do Londýna či Blackburnu, zůstával v tréninkovém centru Reds v Melwoodu. „Viděl jsem sice své jméno na tabuli společně s patnácti dalšími, ale bral jsem to už apaticky. Nevěřil jsem, že bych mohl v Boltonu nastoupit. Natož že by mě trenér postavil do základu. Že by zamíchal jedenáctkou, se kterou začal sezonu. Až když se přímo v Boltonu dvě hodiny před nástupem na plac vytasil při tradiční předzápasové přípravě s papírem a četl sestavu, pokoušely se o mě mráčky.“

Nervozita a tréma také. První zápas v Premier League. Po takových měsících čekání. Po pár minutách v barcelonském zápase Champions League a duelu s Arsenalem o Community Shield. Bylo to něco úplně jiného, než první ligový start v Ostravě i než premiéra za národák. Ještě že všechno přišlo tak nečekaně a hlavně rychle, takže na velké přemýšlení nebyl čas. Ještě že Patrik Berger seděl na lavičce a mohl mě zklidnit. I proto mi debut v Premier League tak vyšel. Na konci první půle balon, který mně na hranici vápně sedl tak parádně, že domácí gólman neměl šanci. Čtvrt hodiny po přestávce centr a zase od Stevie Gerrarda. Měl jsem den, kdy bych trefil snad i špičku na věži kostela nebo otevřené okno projíždějícího rychlíku. Stačilo se položit do rány a Jääskäläinen to tam měl volejem zase.

Premiéra jako ve snu. Doslova pohádková. Vyhrálo se 3:2, dal jsem dva góly, což se málokterému fotbalistovi v prvním zápase v Premier League přede mnou i po mně povedlo. Prostě debut snů. Však také noviny byly plné fotek, na kterých jsem měl v obličejích údiv, štěstí i pocit nevěřivosti. A na televizních kanálech opakovali mé trefy donekonečna, jako by se jich nemohli nabažit. Pravdou je, že já se jich tedy nabažit nemohl.“

Vyletěl jako kometa. V premiéře dal po parádních balonech servírovaných Stevie Gerrardem dva góly Boltonu, další branku přidal za týden West Bromwichi. V podzimních utkáních Premier League nasázel český mladík celkem osm gólů, takže si už byl místem nejen v kádru, ale i v sestavě jistý. Houliier ho však vyvedl z klamu. Na Vánoce, kdy na ostrovech stíhá jeden zápas druhý a ani na Štědrý den či Nový rok nezná liga volno, ho posadil znovu na lavičku. Bezdůvodně. Bez příčiny a varování. Nepochopitelně.

„Nechci ho přetížít, není na podobný záprah zvyklý,“ zdůvodňoval francouzský kouč anglickým žurnalistům lačným senzací a tudíž zvědavým, co se mezi těma dvěma událo, když najednou přestal Baroš nastupovat. Jeho góly Liverpoolu chyběly, a proto se hledalo sto a jeden důvodů, proč pro něho najednou není v sestavě místo. Týdny trvalo, než se vrátil. Než na něho Houliier znovu ukázal a postavil ho. Než se proměnilo ve skutečnost přesvědče-

S VLADIMÍREM ŠMICEREM JAKO PRVNÍ ČEŠTÍ VÍTEŽOVÉ LIGY MISTRŮ.

TRIUMFÁLNÍ JÍZDA OTEVŘENÝM AUTOBUSEM ZAPLNĚNÝMI ULICEMI LIVERPOOLU PO VÍTĚZSTVÍ V LIZE MISTRŮ 2005.

ní, že do základní jedenáctky Reds skutečně patří. I starty sbírané v české reprezentaci o EURO 2004 mu k tomu pomohly. Stejně jako góly, které za národák střílel. Do duelu v Blackburnu v září 2003 vypadalo všechno slibně. Baroš na Ostrovech vykročil za velkou kariérou... Stačilo pár vteřin, které ji málem zhatily. Okamžik, kdy na něho jeho nedávný německý spoluhráč z Liverpoolu hostující teprve pár týdnů v dresu s růží Markus Babbel dopadl plnou vahou.

„Nezajel do mě. Nešlo o kriminální foul, kterým by mě chtěl zranit. O úmysl, jímž by mě mínil odrovnat. Prostě vypíchl balon, ztratil balanc a dopadl na mou nohu. Bohužel plnou vahou a ke všemu na tu, na které jsem měl veškerou váhu těla. Kost nevydržela a praskla. Naštěstí v mém neštěstí nikoli holení, ale lýtková, což byl i tak malér. Po pouhých dvou minutách, co ze zápasu s Blackburnu uběhly.“

Ve dvaadvaceti mě potkalo zranění, po kterém musela spousta fotbalistů ukončit kariéru. Nedokázal jsem si srovnat v hlavě, zda víc bolí zlomená noha nebo vnučující se myšlenky, co může následovat. Ani dávky morfia nepomáhaly. Dvě hodiny jsem ležel na operačním sále, než mi doktoři kost zpevnili sedmi šrouby, aby držela. Tři dny si mě nechali v nemocnici. Na čtyři týdny, než sundají sádku, mi naordinovali klidový režim. Na tři měsíce stanovili

délku rehabilitace. V době, kdy sezona běžela naplno a týdny zbývajících do evropského šampionátu v Portugalsku neúprosně utíkaly.

Tři měsíce se nakonec natáhly na čtyři. Nekonečné čtyři měsíce, při nichž jsem trpěl jako zvíře, zatínal zuby, přemáhal bolest a bál se, aby noha vydržela. Nejdřív při trénincích, pak v zápasech za rezervu a konečně v ostrém mači za první mančaft Reds. Třináctého září 2003 mě v Blackburnu odnesli z placu, dvaadvacátého února 2004 jsem ve Fratton Parku v Portsmouthu konečně zase hrál odvetu pátého kola FA Cupu. Sice jen poločas, ale byl jsem zpátky.“

Přes pět měsíců absentoval. Rovných 160 dnů si musel nechat o fotbale jen zdát. Vypadl z kádru Liverpoolu, stejně jako z české reprezentace chystající se na evropský šampionát do Portugalska. Celé dny a týdny jen a jen rehabilitoval, posiloval a na zápasy se pouze díval. Pořád dokola. Děsná muka, co prožíval. Fyzická, psychická ale ještě větší.

Hlodala v něm nejistota, zda se po zlomenině lýtkové kosti ještě vůbec někdy vrátí na ostrovní trávník. Pochybnosti, zda bude opět tím rychlíkem Barošem unikajícím soupeřovým obránám, dobíhajícím ztracené míče, centrujícím i střílejícím góly, také. Stejně jako bavy, jestli noha vydrží a psychický blok se vytratí z hlavy. S ubíhajícími dny a týdny stále víc.

Stejně jako nejistota, zda stihne návrat do české reprezentace, dostane se do Brücknerova kádru pro EURO a pojedí na svůj první velký šampionát. Sto šedesát dnů potřeboval, aby se vrátil. Pět měsíců a devět dnů musel čekat na návrat. Nebyl tak opěvovaný, jako Barošova premiéra na scéně Premier League, neboť do druhého poločasu jen střídal Heskeye a ke všemu „pouze“ proti Portsmouthu v FA Cupu. A navíc ani gól při comebacku nevstřelil, takže jeho tým nakonec 0:1 prohrál a v nejstarší soutěži světa ten rok předčasně skončil.

Pro Baroše však bylo podstatné, že byl zpátky. Že zase hrál. Za Liverpool i českou reprezentaci. V lize to na vysněný vrchol ani ten rok nedotáhli, neboť skončili až čtvrtí za Arsenal, Chelsea a Manchesterem United. Vypadli i z FA Cupu a z Ligového poháru rovněž, z Poháru UEFA je vyřadilo francouzské Marseille, takže trenér Géréard Houllier po šestiletém působení na Anfield Road skončil.

Sečetli mu všechno. Nezdary a neúspěchy, přílišné utrácení, přehlížení talentů vyrůstajících v akademii Reds, stupňující se

averzi fanoušků. Barošovy chvíle však měly přijít... V české reprezentaci i v Liverpoolu. „Já vlastně za těch pět šampionátových gólů nic nedostal. Žádnou repliku balonu, žádný pohár, natož pak zlatou kopačku, kterou jsem si měl pěti trefami údajně vystřílet. To ale nebylo vůbec podstatné, protože šlo hlavně o mančaft. Nejlepší, jaký se v reprezentačních barvách sešel a který hrál báječný fotbal. Alespoň já nikdy s nikým lepší nehrál.“

Hlavně ve skupině proti Nizozemcům to byla partie, ze které byli diváci na stadionu v Aveiru u vytržení a na níž se ještě dlouho pělý ódy. Aby ne, když jsme po dvaceti minutách prohrávali dvoubrankovým rozdílem a byli na ručník, protože Holanďané jeli jako fotbaloví roboti. Naštěstí pro nás došlo i v jejich naprogramované partii ke zkratu, takže kiks Coca jsme s Dino Kollerem ztrestali, abychom vzápětí samou hrůzou všichni strnuli, neboť Davids napálil balon do tyče.

Milan Baroš

Narozen: 28. října 1981 * **Fotbalová kariéra:** 1987-1991 FC Viganice, 1991-1993 Rožnov pod Radhoštěm, 1993-2001 Baník Ostrava, 2002-2005 Liverpool FC, 2005-2007 Aston Villa FC, 2007-2008 Olympique Lyon, 2008 Portsmouth FC, 2008 Olympique Lyon, 2008-2013 Galatasaray Istanbul, 2013 Baník Ostrava, 2013-2014 Antalyaspor, 2014 Baník Ostrava, 2015-2016 FK Mladá Boleslav, 2016-2017 Slovan Liberec, 2017-2020 Baník Ostrava * **Ligové starty a góly celkem:** 537/141 * **Ligové starty a góly v české lize:** 203/56 * **Ligové starty a góly v anglické lize:** 122/28 * **Ligové starty a góly ve francouzské lize:** 24/7 * **Ligové starty a góly v turecké lize:** 111/50 * **Největší úspěchy:** vítězství v Lize mistrů s Liverpoolem v sezoně 2004/2005; bronz s českou reprezentací na mistrovství Evropy 2004 v Portugalsku; vítězství v FA Cupu s Portsmouthem v sezoně 2007/2008; vítězství v Ligovém poháru s Liverpoolem v sezoně 2002/2003; dva mistrovské tituly s Olympique Lyon v sezonách 2006/2007 a 2007/2008; mistrovský titul s Galatasaray Istanbul v sezoně 2011/12; vítězství ve Francouzském poháru s Olympique Lyon v sezoně 2007/2008; vítězství ve francouzském Superpoháru s Olympique Lyon v sezoně 2007/2008; vítězství v tureckém Superpoháru s Galatasaray Istanbul v sezoně 2012/2013; zlato s českou reprezentační jedenadvacítkou z ME 2002 a stříbro z ME 2000; nejlepší střelec EURO 2004 s 5 góly a člen All stars týmu; nejlepší střelec turecké ligy v sezoně 2008/2009; účastník MS 2006 v Německu, ME 2008 v Rakousku a Švýcarsku, ME 2012 v Polsku a na Ukrajině a olympijského fotbalového turnaje 2002 v australském Sydney * **Reprezentační starty a góly:** 93 zápasů/ 41 gólů

V DRESU ASTON VILLY NASTŘÍLEL ČESKÝ FORWARD DEVĚT LIGOVÝCH GÓLŮ.

POVZDECH NAD PROMARNĚNOU ŠANCÍ V BARVÁCH GALATASARAY.

Přečkali jsme klinickou smrt. Už podruhé, neboť za stavu 0:2 po nás sahala rovněž. Ani nadvakrát nás ale nedostala a my ve druhé půlce Nizozemce vyloženě přejeli. Hotová extáze, kterou jsem zažíval já, mančaft i fanoušci v ochozech, když jsem životním volejem prostřelil Van der Saara a skóre srovnal. A co teprve když dal dvě minuty před koncem Šmicer vítězný gól. Nizozemce jsme porazili, v posledním utkání skupiny jsem vyprovodil ze šampionátu Němce, i když mě trenér poslal na plac až na druhou půli, ve čtvrtfinále jsme rozstříleli Dány.

Měl jsem na kontě už pět branek a na Řeky v semifinále si věřil stejně, jako si věřili všichni ostatní. Jejich totální destrukce a těsná osobní obrana pro nás neměla představovat problém. Jenže představovala. A v Portu veliký... Dát jim gól, určitě by se sesypali, protože nesvedli nic jiného než bránit. Jenže my to nedokázali.

Ani já nepřidal k pěti trefám šestou, protože jejich bek se ode mě nehnu na půl kroku. Všude byl se mnou. Tahal za dres, dýchal mi na krk, vytáčel mě, protože jsem ho neuměl ani na okamžik setřást. A ke všemu nás i italský sudí Collina dusil, protože podle jeho mínění hráli Řekové čistě, zatímco my se dopouštěli útočných

faulů. V poslední minutě prvního prodloužení Dellas jaksi pozapomenutý při rohovém kopu u přední tyče náš úděl dokonal.

Skončili jsme v semifinále a zbyl na nás jen bronz, i když jsme měli tak skvělý mančaft a hráli tak skvostný fotbal, že nám celá fotbalová Evropa přála, abychom šampionát vyhráli. Neskutečné rozčarování, s nímž jsme se museli srovnávat. Zmar, po němž jsme se nedokázali z trávníku stadionu Dragao vůbec zvednout. Bolest a slzy, za které se nikdo z nás nestyděl.“

Sice jen s bronzem, přesto se ale vrátil na ostrovy jako king. S pěti góly jako nejlepší snajpr mistrovství. Jako hvězda evropského šampionátu. Hýčkaná, vzývaná, i k odchodu z Liverpoolu sváděná. Třeba i do Barcelony nastupující právě v oněch letech cestu k hegemonii nad fotbalovým světem. A nešlo přitom pouze o mediální vábení vypouštěné manažerem pro zvýšení zájmu o jeho klienta, ale o docela vážné námluvy mezi trenérem Katalánců Frankem Rijkaardem a Barošovým agentem Pavlem Paskou.

Šestnáct portugalských dnů stačilo, aby se z něho stal fotbalový idol. Malých i velkých, chlapů i ženských. Roztoužených dívek pak hlavně... Doma i po celé Evropě. A také obletovaná celebrita,

jejíž tvář v tu ránu zdobila titulní stránky lifestylových magazínů a módních časopisů. Baroš s rozhozenou hřívou. Baroš s odhalenou hrudí. Baroš předvádějící poslední výstřelky oblečení. Baroš posuzující módu, parfémy, manekýny...

Naháněly ho sličné slečny, novináři a fotoreportéři ještě víc. Paparazzi také, protože i bulvár chtěl z Barošovy slávy něco vytěžít. V Čechách, stejně jako na Ostrovech. Jasně že nemohl uniknout. Pochopitelně že ho museli lapit.

Když ho po nějakém tahu zrovna nepodrazili za pár stříbrných jeho „dobří“ kamarádi, nebo ho právě nepřistihli pisálkové či teleobjektivy jejich aparátů, něco si domysleli. Nebo prostě vymysleli... Zvláště, když pod novým trenérem Rafaellem Benítezem čekaly v Liverpoolu na Baroše ty nejlepší sezony.

Hned po návratu z EURO ho španělský kouč ujistil, že navzdory příchodu Djibrila Cissého a Fernanda Morientesese s ním počítá a že pod ním bude pravidelně kopat. I proto, že Michael Owen je na odchodu do madridského Realu. A Baroš skutečně hrál. Byl v takovém laufu, že za první čtyři měsíce nastřílel za Reds ve dvaceti zápasech jedenáct ligových branek, takže jeho fotbalové renomé ještě víc vzrostlo. Zvláště, když se v duelu proti Crystal Palace blýskl hatrickem, což byl a je počín na Ostrovech obzvláště ceněný. Těžko soudit, kdy a proč se všechno zlomilo. Benítez chtěl za každou cenu dokázat to, co nesvedl jeho předchůdce Houliier. Vrátil na Anfield Road zase slavná léta. Ligové tituly. Pohárové primáty. Double, treble... Nadvládu nad anglickým fotbalem. Přiváděl nové hráče, míchal kádrem i sestavou, měl své vyvolené. Baroš mezi ně postupně přestal patřit.

Ublížilo mu, že se v derby s Evertonem musel po ostrém zákroku na Stubbsse předčasně pakovat ze hřiště. Brzdila ho zranění, kvůli nimž třeba i měsíc nuceně odpočíval. Taktika volená španělským koučem ho limitovala také. Aféry rozdmýchané anglickým bulvárem, jak se poškorpil s vedením i trenérem a svévolně opustil hotel, mu rovněž nepřídaly, i když šlo o bohapusté výmysly.

A nic mu nebylo platné, že se stal společně s Garciou a Gerrardem s devíti ligovými a pohárovými trefami nejlepším klubovým střelcem sezony. Nepomohlo mu ani to, že ve strhujícím istanbulském finále Ligy mistrů s AC Milán pomohl Benítezovi vyhrát jedinou velkou a pořádnou trofej, kterou do té doby s Liverpoolem získal. Ušatý pohár. Fotbalový grál určený pro nejlepší klubový tým Evropy. Milan Baroš společně s dalším legionářem ve službách Reds Vladimírem Šmicrem se stali prvními českými fotbalisty, kteří to svedli. Baroš pětáosmdesáti minutami na trávníku istanbulského stadionu Atatürk, střídající Šmicer nejprve gólovou tre-

fou snižující při strhujícím šestiminutovém uragánu Reds strašidelnou tříbrankovou ztrátu na 2:3 a při penaltovém rozstřelu pak exekucí rozhodujícího čtvrtého pokusu, jímž napravil to, co před ním norský legionář John Arne Riise málem pohřbil. Senzační obrat. Triumf Reds. „Ta podobnost až tloukla do očí. Zase velký mač, stejně jako na evropském šampionátu s národákem proti Nizozemcům v úvodu jedna velká mizérie. Tentokrát ovšem v istanbulském finále Ligy mistrů proti AC Milán nikoli milosrdných 1:2 jako rok před tím s reprezentací v Aveiru, ale krutých 0:3, protože už v první minutě jsme dostali první gól, aby nám pak během šesti minut před přestávkou nasázel Argentinec Crespo dva další.

Připadali jsme si jako zpráskaní psi, protože to vypadalo na pořádný zářez. Pro Liverpool samozřejmě moc ostudný. Zvláště, když se Rossoneri nebyli do půle k udržení. Kaká řádl jako utržený ze řetězu, Ševčenko s Crespem také. Jenže po přestávce se všechno otočilo naruby. Benítez změnil rozestavení, zariskoval a rozhodl, že budeme hrát jen na tři obránce. A i sestavou zamíchal.

Dokonce tak, že se nás chystalo vyběhnout do druhé půle dvanáct, protože Benítez na tabuli dopisoval, škrtal a zase připisoval hráče. Jako posledního Cissého, takže nás byl v ten moment tučet. A přitom k nám promlouval... O čtyřiceti tisících fanoušků, kteří přijeli do Istanbulu, strávili u Bosporu dva tři dny a zaslouží si trochu radosti. I třeba jedním gólem, který dáme. A my jim dali jeden, druhý, a nakonec i třetí...

Nastřílet italskému mužstvu za poločas tři góly se snad povede jednou za život. Anebo možná za století, kdo ví... My jim je nasázeli za šest minut a ztracený zápas dotáhli až k penaltovému rozstřelu, protože na samém konci prodloužení zlikvidoval náš gólman Dudek právě Ševčenkovi tutovou šanci. To už jsem celý nervózní strádal už na lavičce, protože pět minut před koncem normální hrací doby mě trenér vystřídal. V ten moment jsem věděl, že obrat musíme dokonat. Anebo jsem v to alespoň věřil, protože takovýto zápas prostě jednou za život vyjde se vším všudy. Řvali jsme jako pomínutí, když Šmíca při exekuci čtvrté penalty Brazilce Dida překonal, zatímco Ševčenko selhal, stejně jako před ním jeho spoluhráči Serginho a Pirlo. Máme to. Číčo, je to doma, ječeli jsme do objektivů televizních kamer a posílali se Šmicrem vzkaz Patriku Bergrovi, kterému jsme to slíbili.

Všem českým fanouškům samo sebou také. Jen oni ale slyšeli z televizorů, že řveme Češi. Nechali jsme je přitom. Proč jim to také vymlouvat? Až po letech Šmíca prozradil, jak to doopravdy bylo. Ale to byl jiný příběh. Po půlnoci jsme v Istanbulu prožívali ten svůj. Byli jsme první čeští fotbalisté, kteří si na „ušatý“ pohár

PO VÍTĚZNÉM ZÁPASE NA EURO 2004 OPĚT S KLUBOVÝM A REPREZENTAČNÍM PARTÁKEM VLADIMÍREM ŠMICREM.

sáhli. První, kteří pod ním mají autogram. První, kteří mohli vyšilovat ze zisku té vůbec nejcennější trofeje, která se dá v klubovém fotbale získat.

Však to také fanoušci Reds patřičně ocenili, když jsme po návratu křižovali autokarem ulicemi Liverpoolu snad pět hodin, aby každý z toho půl milionu příznivců Liverpoolu pohár zahlédl. Dokonce i BBC přenášela náš návrat v přímém přenosu.

V Liverpoolu už toho moc nenahrál. Uzdravil se Djibrill Cissé, na Anfield Road koupili ze Southamptonu za sedm milionů liber Petera Crougna, přednost dostával Benítezův krajan Fernando Morientes. A španělský kouč přitom setrval u hry na jednoho útočníka. Na Baroše nezbyvalo v sestavě místo. Benítez se proto na něm rozhodl alespoň vydělat. Za šest a půl milionu liber ho prodal do Aston Villy.

Nepřilíš povedená štace. A to navzdory tomu, že byl na ni docela natěšený, neboť se měl v jednom mužstvu setkat s Patrikem Bergrem i dalším českým krajánkem Jiřím Jarošíkem. Hned v premiéře proti Blackburnu vstřelil vítězný gól, pak přidal další

v poháru, jenže po čtyřech odehraných zápasech začal laborovat s bolavými achillovkami.

Trávil víc času na marodce než na hřišti a když už se přece jen dal do kupy, trenér David O' Leary mu příliš šanci nedával. A to o něho hodně stál, takže při jednáních s Liverpoolem triumfval Valencii, Lyon, Schalke i Everton. V jedenapadesáti zápasech nastřílel český legionář jen 14 gólů, takže po sedmnácti měsících se s Birminghamem loučil. S britskými ostrovy také, neboť nakonec přece jen přestupoval výměnou za Johna Carewa do francouzského Lyonu, kde právě působil jeho starý známý G'errard Houliier.

Kouč, který si ho vyhlédl, do Liverpoolu nakonec přivedl, ale i tak jim trvalo dlouho, než se naladili na společnou tóninu. Zase krok vedle. Houliier sice dovedl mužstvo k ligovému primátu, takže Baroš s ním slavil první mistrovský titul v kariéře, jenže trenérský mág po sezoně skončil. Nepohodl se s ješitným prezidentem klubu Jeanem-Michelem Aulasem, jemuž byl zisk dvou domácích titulů v řadě málo. Chtěl, aby Lyon něco znamenal i v Evropě, což ani Houliier nesvedl.

Pro Baroše rána. Pod Houllierovým nástupcem Allainem Perinim už toho moc nenahrál, po celé dva měsíce se na hřiště vůbec nedostal, a když si vykoledoval prvního listopadového dne roku 2007 malér s překročením rychlosti a zabaveným ferrari i řidičským průkazem, bylo jasné, že už nemá ve Francii co pohledávat. I pod druhým mistrovským titulem Lyonu sice zanechal třemi góly autogram, pod vítězstvím ve Francouzském poháru rovněž, přesto se jeho francouzská anabáze naplnila. Lyon ho půjčil na hostování do Portsmouthu, ale zamýšlený bombastický návrat na scénu Premier League se nekonal. V šestnácti zápasech nedal Baroš za Pompeys ani jediný gól, takže manažer Harry Redknapp ztratil zájem proměnit hostování v přestup.

„Nemohu mu nic vyčítat. Tvrdě pracoval a podával slušné výkony, ale sháním útočníka, který by mohl hrát s Jermainem Defoem, kterého jsme koupili. A ti dva vedle sebe prostě nastupovat nemohou,“ vysvětloval Redknapp, proč neuplatnil opci na Baroše.

Zisk Anglického poháru na rozloučenou s Ostrovy měl proto pro českého legionáře trochu nahořklou příchuť. Jeho Ports-

mouth sice v londýnském finále FA Cupu před devadesáti tisíci diváky Cardiff City 1:0 porazil a získal nejstarší klubovou trofej světa, on se ale dostal na trávník fotbalového chrámu ve Wembley až na poslední čtyři minuty, kdy střídal autora vítězného gólu Nigerijce Christiana Kanu. Na poslední čtyři minuty, které během anglické mise odehrál.

„V Aston Ville byl poslední půl rok jen na dožití. Nedařilo se klubu, ani mně, navíc se nehrál fotbal, jaký mi při příchodu slibovali a jaký jsem si představoval. Místo toho jen jakási nakopávaná. Za celý zápas jsem se třeba dostal do jediné šance a někdy ani to ne, protože se víc bojovalo, než hrálo. A hlavně jsem věděl, že stejně odejdu.“

V Lyonu to bylo zpočátku jiné, i když jsem si musel zvykat na zcela odlišný styl soudcování než na Ostrovech. Ve Francii se písal pomalu každý kontakt, takže víc než fotbal mi to připomínalo basketbal. Ale měl jsem kolem sebe výborné spoluhráče Abidala, Wiltorda, Brazilce Juninha, trenér Houllier sázel na ofenzivní pojetí, dařilo se nám, získali jsme titul. První titul v mé kariéře.

Jenže během druhé sezony se všechno zlomilo... Z Lille přivedli reprezentanta Pobřeží slonoviny Keitu, nový trenér Perrin se navíc viděl ve hře na jednoho útočníka, a protože Karim Benzema byl v té době skutečně ve výborné formě, neměli ostatní šanci. Doplatil jsem na to nejen já, ale třeba i Brazilce Fred. Bylo mně šestadvacet a chtěl jsem samozřejmě kopat, takže jsme hledali řešení. Nejdříve v Portsmouthu, kam jsem se vracel s tím, že v Premier League, kterou jsem důvěrně znal a kam jsem se tolik těšil, znovu nastartuji kariéru, po půl roce v istanbulském Galatasaray.“

Až Turecko se pro něho stalo zemí zaslíbenou, až u Bosporu došel po anglofrancouzské anabázi a přestupech mezi Lyonem a Portsmouthem fotbalového spasení. Pro Baroše blahodárného, pro tureckého giganta Galatasaray Istanbul, který ho z Lyonu vykoupil za sedm milionů eur a nabídl mu pohádkovou gáži dva miliony eur ročně, rovněž. Tápání a hledání bylo zapomenuto. Předchozí nepovedené štace rovněž. Nezdar české reprezentace na světovém šampionátu 2006, kam Brücknerův výběr odjížděl jako jeden z černých koní a kde měla Barošova hvězda po dvou letech znovu zářit, zrovna tak. Sám dopředu věděl, že v Německu zůstane jen u přání.

V přípravném střetnutí proti Trinadadu a Tobagu před cestou na mistrovství se Baroš zranil, takže na první dva duely s Amerikou a Ghanou byl nucen se jen dívat. Felčáři, fyzioterapeuti i všelijací mastičkáři a šarlatáni zkoušeli možné i nemožné, ale marně. Ve stavu nejvyšší nouze ho trenér přece jen postavil do závěrečného zápasu s Itálií, jenže i ten se proměnil v jednu velkou marnost.

Pro reprezentaci, jejíž putování šampionátem skončilo už ve skupině, stejně jako pro nedoléčeného Baroše, který vydržel na hamburském trávníku pouze hodinu. Po dvou letech tápání a trápení našel až v zemi půlmesíce zase svou tvář. Hned v první sezoně nastřílel dvacet ligových gólů, přičemž v zápase s Hacetepe a hlavně pak v istanbulském derby s Besiktasem se blýskl hatrickem.

Milan KING Baroš, řvaly titulky ze stránek tureckých novin, když se stal u Bosporu hned v první sezoně s devatenácti góly králem střelců v tamní superlize. Začali ho dokonce přirovnávat k legendárnímu kanonýrovi Hakanu Sükürovi, jenž na konci devadesátých let nastřílel v jediném ligovém ročníku dvaatřicet branek. A Kingem Baroš v Istanbulu zůstal, i když další roky už pro něho střelecky tak zdařilé nebyly, neboť zranění ho sužovala čím dál víc. Kostí, svaly, třísla, šlachy, nártý se ozývaly.

Stejně tak se na něm a jeho výkonech podepisovalo neustálé střídání trenérů v istanbulském velkoklubu, kde německého kou-

SPOLEČNÁ RADOST S JANEM KOLLEREM
A ASISTENTEM TRENÉRA MIROSLAVEM BERÁNKEM.

če Michalela Skibbeho nahradil Frank Rijkaard, aby se po roce čtvrt posadil na lavičku na epizodních pět měsíců Rumun Gheorghe Hagi. V Galatasaray, ale i v české reprezentaci.

Až s příchodem nejvěhlasnějšího tureckého trenéra Fatiha Terima došlo k proměně. Kouč, který s reprezentací půlmesíce připravil na evropském šampionátu 2008 v Rakousku a Švýcarsku v posledním zápase skupiny během čtrnácti minut Brücknerovu výběru a Barošovi samozřejmě také, tvrdé k.o. a poslal Čechy předčasně domů, istanbulský klub pozvedl k někdejšímu věhlasu.

A Barošovi nechal připomenout jeho slavné časy, neboť v turecké lize se český snajpr zase rozstřílel. Dokonce tak, že jedenáct dnů po vzpomínaném slibu daném po barážovém duelu o EURO 2012 s Černohorci dokázal, jak vážně ho myslel.

„Vím, že mohu hrát lépe, než jsem hrál. Proto se budu snažit připravit na EURO co nejlépe, abychom v Polsku uspěli. Co budou psát noviny a řvát lidi, mě nezajímá. V reprezentačním mančaftu se cítím dobře, protože ho tvoří kluci, kteří jsou silní,“ zapřísahal se oně listopadové noci v Podgorici.

V utkání dvanáctého kola turecké ligy mezi Galatasaray a Sivassporem začal přísahu naplňovat. Přesně po hodině hry nařídil sudí Yildirim po faultu na Baroše penaltu. Sám si postavil míč a kanadského legionáře Borjana v bráně Sivassporu s přehledem překonal. 26. listopadu 2011 mohl slavit stý ligový gól v kariéře, jímž si jako snajpr s pořadovým číslem jedenašedesát otevřel i bránu do Klubu kanonýrů. Sice brankou z penalty, ale co na tom, když hned v zápasech s Ordusporem, istanbulským Büyükşehirem, Samsunsporem, Karabüksporem přidával další a v žebříčku českých kanonýrů se razil cestu vzhůru?!

VÍTĚZNÝM GÓLEM NA 2:1 POSLAL JAKO STŘÍDAJÍCÍ HRÁČ NĚMCE PŘEDČASNĚ
UŽ PO SKUPINĚ Z PORTUGALSKA V ČERVNU 2004 PŘEDČASNĚ DOMŮ.

Možná i proto, aby připomněl, že těžko ukočírovatelný rebel Baroš je zpátky a musí se s ním zase počítat. I v reprezentaci. I na evropském šampionátu v Polsku a na Ukrajině, čtvrtém velkém turnaji, o který nechtěl za nic na světě přijít.

O to větší rozčarování v polské Vratislavi, kde česká reprezentace odehrála všechny tři zápasy základní skupiny prožíval. Ve Varšavě po čtvrtfinálové partii s Portugalci rovněž. Fanoušci na něho zase pískali. Na Barošovi a trenéru Bílkovi si vybíjeli vztek a frustraci. Oni dva se stali terčem jejich nenávisti a zloby. Po vysoké prohře s ruskou sbornou 1:4 na úvod šampionátu, stejně jako po výhře nad Řeky a remíze s Poláky, která znamenala postup do čtvrtfinále.

Úspěch, o kterém si mohla nechat česká reprezentace celá další léta nechat jen zdát, jenže pro český fotbalový národ namlasaný vzpomínkami na báječné EURO v Portugalsku a reminiscencemi na zářícího Baroše to bylo málo. Chtěli víc. Nejen postup, ale i fotbal servírovaný reprezentací v předchozí Brücknerově éře.

Pragmatik Bílek jim ho ovšem s výběrem, který měl k dispozici, těžko mohl nabídnout. A o osm let starší Baroš je také mohl v třiceti také těžko přesvědčit, že je pořád stejným Barošem, jako v Aveiru, Lisabonu, Portu... Proto slyšel pískot, nadávky a urážky.

Proto po čtvrtfinále s Portugalci oznámil v šatně spoluhráčům, že v národním týmu končí. I proto opětovné rozčarování a frustrace, které mohlo při návratu do Prahy skončit stejně, jako když československá reprezentace přiletěla v sedmdesátém roce z nevydařeného šampionátu v Mexiku a bouřlivák Adamec chtěl dát na letišti jednomu z novinářů po papuli. Ani Baroš k tomu neměl daleko. Spoluhráči ho chápali

„Nedívám se mu. Zvláště po všem, co si v posledních třech letech prožíval pomalu v každém zápase. Spousta lidí ho zná jen podle obrazu, jaký o něm vytvořila média, ale on je ve skutečnosti úplně jiný. Kluk, který by se pro mužstvo rozdal, kvalitní fotbalista, jenž pokaždé v reprezentaci oživil atmosféru, úplně jiný člověk, než jakého zná veřejnost. Hrály jsme spolu v reprezentaci deset let, a proto vím, jaký ve skutečnosti je. Proto ho chápu. Proto kdybych byl v jeho kůži a měl se rozhodovat, zda skončit, měl by rozhodování snazší,“ bral Baroše v ochranu Petr Čech.

Po čase prozřeli i mnozí z tisíců fanoušků, kteří na něho v červnu na polských stadionech pískali. Pochopili a uznávali, že jeden z neúspěšnějších fotbalistů české historie takto ze scény odcházet neměl. Jenže Milan Baroš z ní navzdory slovům pronášeným one chladné listopadové noci v černohorské Podgorici odešel.

STŘÍBRNÝ GÓL ŘEKŮ V SEMIFINÁLE EURO 2004 ZNAMENAL DEFINITIVNÍ KONEC NADĚJÍ NA EVROPSKÉ ZLATO.

V DRESU MLADÉ BOLESLAVI STRÁVIL LIGOVOU SEZONU 2015/2016.

Na scéně klubové ale končit rozhodně nemínil. Ani v Turecku, i když sám tušil, že i angažmá v Galatasaray Istanbul se nachele ke konci a s dalším prodloužením smlouvy nemůže počítat. Už ani ve žlutočerveném dresu Galatasaray to nebyl Baroš, jaký před čtyřmi sezonami přicházel k Bosporu. Nehrál, laboroval se zraněními, na hřišti se dostával stále sporadičtěji.

Čím dál častěji začaly proskakovat zprávy o jeho odchodu. Do Číny, ale i severoamerické MLS, do italského Palerma i konkurenčního Besiktase, který ho chtěl vyměnit za Portugalce Ricarda Quaresmu. A když se v Galatasaray v lednu 2013 objevil Nizozemec Wesley Sneijder a společně s ním i kanonýr z Chelsea Didier Drogba, neměl už Fatih Terim pro Baroše místo ani mezi náhradníky.

Celý on. Rebel, který měl a má svou hlavu. Neukočírovatelný, nevladatelný, nenechávající si nic vnucovat. Ani když šlo o jeho další fotbalovou budoucnost. Manažer Pavel Paska mu předkládal nabídky klubů majících o Baroše eminentní zájem, on se však

rozhodl pro návrat domů. Na Bazaly. Do ostravského Baníku. Zdlouženého klubu zmítajícího se u dna tabulky a strachujícího se o existenci i o setrvání v lize.

„Je to má srdcová záležitost. Tady jsem vyrostl a po jedenácti letech v cizině prostě cítím, že je mou povinností Baníku pomoci. Zvláště ve zlých dobách, jaké prožívá,“ nechal se slyšet, když parafoval smlouvu obsahující doložku, že ho klub bez průtahů uvolní, pokud by snad v další sezoně objevila nabídka z ciziny, která by Baroše oslovila. Samozřejmě i zmínka o Barošově gáži byla ve smlouvě zanesena. O symbolickém platu dvacet tisíc korun měsíčně, který měsíc co měsíc posílal na konto mládežnického fotbalu v Baníku.

Předsevzetí, které si dal při návratu do Ostravy, samozřejmě splnil. I jeho pět ligových gólů pomohlo Baníku ke čtrnácté příčce a záchraně. Jenže když ho už během jara a letní přestávky tuplem začal vábit k návratu do Turecka sedmý celek tamní ligy Antalyaspor, neodolal. Ještě jednou si chtěl zkoušet zahraniční štaci.

Na Turecké riviéře ho vítali s otevřenou náručí. „Posbíral nepřeborné množství zkušeností v Anglii, Francii i u nás v Turecku, hrál na velkých turnajích, vyhrál Champions League, o svých fotbalových kvalitách přesvědčoval v Galatasaray. I to je Barošova ohromná výhoda... Zná Turecko i turecký fotbal, takže se nepotřebuje adaptovat,“ rozplýval se prezident Antalyasporu Gültegin Gencer, když konečně dosáhl svého a českého legionáře do klubu přivedl. „Pomůže nám. S ním budeme stoupat ligou ještě výš. I evropské poháry si zahrajeme.“

I Baroš byl z návratu do Turecka nadšený.

Nádherný kout země u moře, sluníčko, báječné počasí, ambiciózní klub. A smlouva na rok s tím, že po sezoně se uvidí.

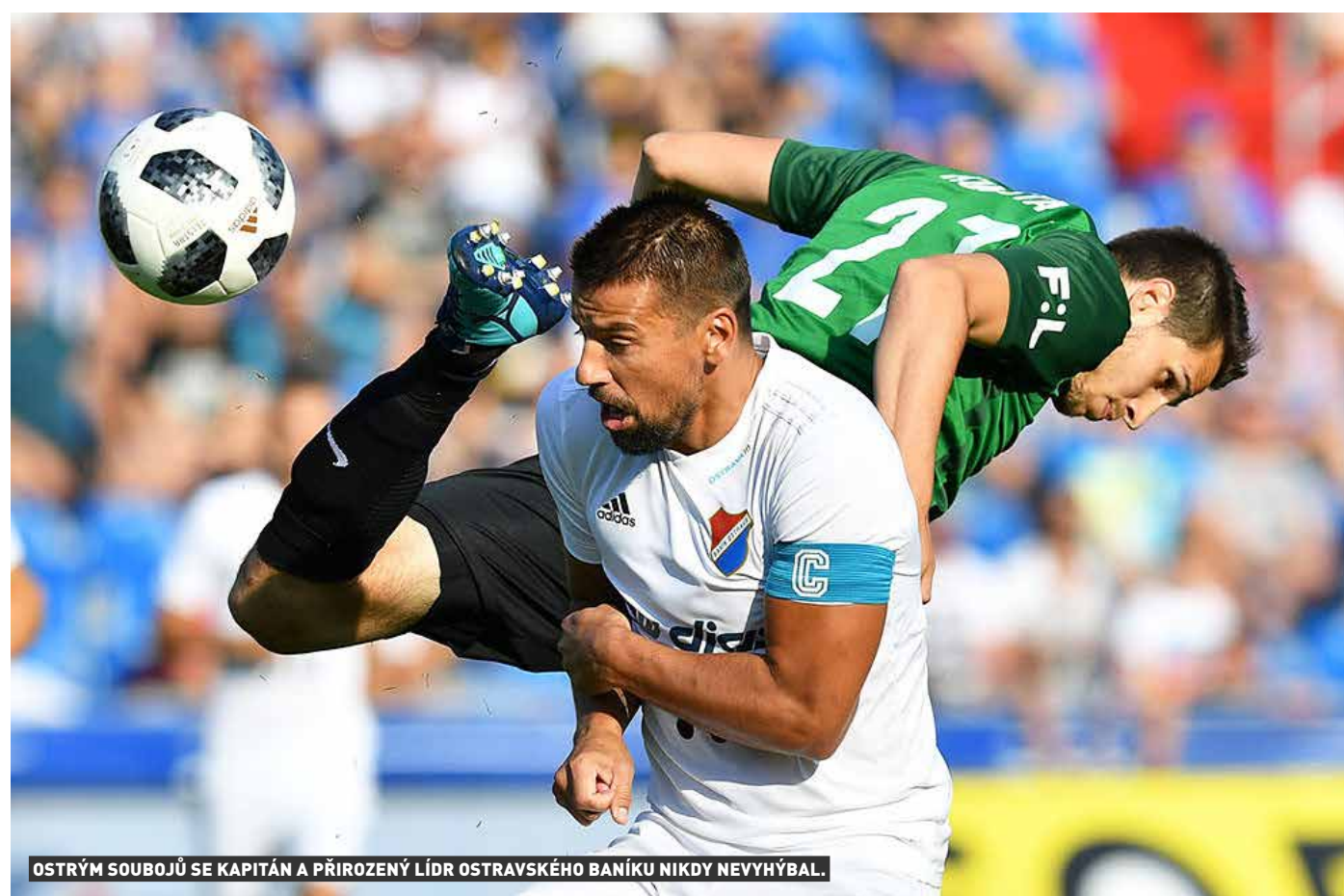
„Přál bych si, aby mi vyšla stejně, jako když jsem před pět lety přišel do Galatasaray a stal s devatenácti góly králem střelců. A to nemluvím o mistrovské sezoně, kdy jsme postupně stahovali náskok vedoucího Fenerbahce a na jeho hřišti nakonec získali titul. V jednom z největších zápasů turecké ligy,“ vykládal do mikrofonů, protože novináři byli chtiví každého jeho slova.

Vždyť do Turecka se vracel Baroš. Milan King, jak ho před pěti

lety po premiérové sezoně v Galatasaray titulovali. Pan fotbalista. Všechno ale nabralo už po pár měsících podivný konec. V listopadovém utkání s Konyasporu musel neukočírovatelný rebel předčasně ze hřiště. Neovládl se, pustil se do rozhodčího a ten tasil červenou. A když za měsíc vyběhl zase na hřiště, aby se v duelu s Genclerbirligi pokusil ve druhé půli jako trenérův žolík odvrátit hrozící porážku, přišla další rána. Ještě tvrdší a krutější. Přetrhané kolenní vazy jeho turecké angažmá definitivně ukončily.

„Po operaci jsem přemýšlel, co dál. Dokonce jsem zvažoval, zda mám ještě pokračovat. Trvalo to měsíc, dva tři... Po čtvrt roce jsem ale zjistil, že by mi fotbal chyběl. A moc. Proto jsem zase obul kopačky a dělal všechno, abych se vrátil. A protože operované koleno drželo a drží, kondici jsem dohnal a cítím se dobře, rozhodl jsem se pro návrat.“

Nikoli někam do arabského světa, USA nebo snad Indie, kde začala vznikat profesionální liga a odkud jsem také dostal nabídky. Jsou to přece jen jiné destinace, a já se musel nejprve přesvědčit, jak na tom jsem a jak jsem připravený. Proto jsem zvolil domov. Českou ligu. A samozřejmě Baník.

OSTRÝM SOUBOJŮ SE KAPITÁN A PŘIROZENÝ LÍDR OSTRAVSKÉHO BANÍKU NIKDY NEVYHÝBAL.

NA PÁTĚCNÍ TISKOVÉ KONFERENCI V OSTRAVĚ, KDE OZNÁMIL UKONČENÍ KARIÉRY.

Vím, že to nebude snadné. Spoustě kluků to média omlátíla dřív nebo později o hlavu. I třeba takovým legendám, jako byli Karel Poborský nebo Vláďa Šmicer. Ale klidně půjdu kopat třeba i za juniorku, abych se dostal zase formy, Baníku pomohl, a ještě nějakou dobu hrál. Možná jen půl roku nebo rok, třeba ještě déle.“ vykládal Baroš, když se po roce objevil znovu na ostravských Bazalech a koncem října 2014 zapózoval s dresem se symbolickým číslem 33 na zádech. „Za měsíc dospěju do Kristových let,“ připomínal, že se na českou ligovou scénu vrací třiatřicetiletý fotbalista, který po vážném zranění netuší, jak dlouho na ni ještě vydrží.

Sezony ubíhaly a Baroš hrál a hraje dál. A i další a další góly střílel, i když jich samozřejmě už nebylo tolik, jako dřív. Rok na Bazalech, sezonu v Mladé Boleslavi, další v Liberci a pak zase ve své Ostravě. Přitom pořád svůj... Dokazující, jakým je i po třiatřiceti playerem. Kolik fotbalového kumštu v sobě má a s jakou

ochotou ho předává svému mužstvu a mladším spoluhráčům. Ale také jaké nezkroutným bouřlivákem reagujícím na každý pocit křivdy a nespravedlnosti zůstal. Jedno, zda křivdu skutečnou nebo pouze vsugerovanou.

Proto další a další vyloučení. Distanco na zápas, dva, ale třeba i pět. Nezkroutil ho Karel Jarolím v Mladé Boleslavi, ani Jindřich Trpišovský na severu Čech. Nezklidnili ho trenéři střídající se v Baníku, kam se po změně majitele i klubového vedení znovu vrátil, aby svému klubu zase pomohl. Nezklidnily ho ani přibývající roky, které do přiměly k tomu, aby dres s Kristovou třiatřicítkou na zádech odložil a vybral si jiný.

Ani vědomí, že nemá zapotřebí komukoli cokoli dokazovat, protože jeho dlouhá a úspěšná kariéra přes všechny úlety, excesy a průšvihy promlouvá za něho. Góly nastřílené v Anglii, Francii, Turecku i české lize samozřejmě také. ■

HLAVIČKA STŘÍDAJÍCÍHO A LOUČÍCÍHO SE „BARYHO“, PŘIHLÍŽÍ PLZEŇSKÝ JAN KOVAŘÍK.

EMOTIVNÍ LOUČENÍ S OSTRAVSKOU LEGENDOU PŘED NEDĚLNÍM VÝKOPEM UTKÁNÍ S PLZŇÍ, ZA DŘESEM S ČÍSLEM 27 JE SKRYTÝ MAJITEL BANÍKU VÁCLAV BRABEC.

ZDENĚK PAVLIS

OD BICANA K LAFATOVI

OLYMPIA

Baráž proti Chorvatsku bude v listopadu

FUTSALOVÉ REPREZENTANTY ČEKÁ ROZHODUJÍCÍ DVOJUTKÁNÍ O POSTUP NA MS 2020.

Česká futsalová reprezentace konečně ví, kdy odehraje barážové dvojutkání proti Chorvatsku o postup na mistrovství světa 2020 ve futsalu, které bude v příštím roce hostit Litva. Po koronavirové odmlce se první duel uskuteční v sobotu 7. listopadu v Osijeku.

KOUCĚ TOMÁŠ NEUMANN VĚŘÍ, ŽE JEHO SVĚŘENCI VRÁTÍ CHORVATŮM DVĚ PORÁŽKY Z PŘÍPRAVNÝCH ZÁPASŮ PŘED DVĚMA LETY.

Rozhodující odvetná bitva se uskuteční v brněnské hale Vodova v úterý 10. listopadu. „Pokračujeme tak dle plánu a chceme v Brně navázat na úspěšnou elitní skupinu kvalifikace, kde jsme skončili na druhém místě. Čas výkopu utkání domlouváme s Českou televizí a budeme vás o něm informovat během letních prázdnin,“ řekl předseda Svazu futsalu ČR Otakar Mestek. Mestek se těší na přízeň brněnských fanoušků. „Každým zápasem únorové brněnské skupiny přišlo více a více lidí. Na poslední duel s Kazachstánem přes dva tisíce. Navíc skvěle fandili. Brno bylo pro baráž jasnou volbou. Když do Litvy, tak jedině z Vodové,“ vzkázal Mestek.

Chorvatsko bude silným protivníkem. Před dvěma lety s nimi Češi prohráli dva přípravné zápasy na jejich palubovce 2:4 a 1:5. Nyní půjde o víc a český tým věří, že uspěje. „Chorvatsko bylo asi

nejtěžší možný soupeř pro baráž, ale vždy jsme s nimi hráli vyrovnané a dramatické bitvy. Nyní je zase na čase, abychom soupeři porážky vrátili. Dobře se připravíme a uděláme pro postup vše. Nicméně zase potřebujeme skvělé brněnské fanoušky,“ konstatoval trenér Tomáš Neumann.

„Majitelé již zakoupených vstupenek se nemusí bát, jejich vstupenky budou platit i na listopadový termín. Znovu zahájení prodeje vstupenek je nachystáno na 2. září 2020. Budeme vás včas informovat,“ informoval PR manažer SFČR Michal Pavlík. ■

www.futsalliga.cz

PARTNEŘI SVAZU FUTSALU ČR

PUMA

pepsi

eFutsal.cz

iSport.cz

www.futsal.cz www.futsalliga.cz

@czechfutsalteam fb.com/futsalcze

www.futsalliga.cz

Kompletní zpravodajství ze světa futsalu

AKTUALITY TÝMY LIGA HALY MULTIMÉDIA ANKETY

VARTA FUTSAL LIGA

Radim Čep: Být rozhodčím je jeden velký kurz asertivity a komunikace

ČÍST VÍCE

ZÁPASY AKTUÁLNĚ

Svarog FC Teplice 8:1 FC Tango Hodonín

VARTA Futsal liga 19/20
20. kolo
08.03. 18:00
SH Teplice

Onlajny

DETAIL

Rozhodčí: Zdeněk Nagy, Michal Čurda, Delegát: Ladislav Smreček

02.07. Radim Čep: Být rozhodčím je jeden velký kurz asertivity a komunikace
Dalším rozhodčím, kterého jsme vyzpovídali, je Radim Čep, který pracuje jako IT specialista. V rozhovoru se dozvíte, jaké bylo pískat

30.06. Dana Hrbáčková: Futsalisté nejsou žádní bolestníci
Bez práce špičkového fyzioterapeuta se neobejde ani žádný futsalový tým. Ve Slavii už pátým rokem na této pozici působí Dana

29.06. Jan Kresta: Nemám rád neférové chování
Pokračujeme dalším rozhovorem s dalším předním českým rozhodčím, Jan Kresta se mimo pískání věnuje vjuce sportovních odvětví na

28.06. Sparta znovu přivedla Kolumbijce Angellota
Futsalisté AC Sparta Praha avizovali další příchod. Do týmu se vrátil kolumbijský futsalový reprezentant Angello.

AC Sparta Praha	11:2 (4:0)	SK Slavia Praha
Démoni Česká Lípa	2:2 (1:1)	FTZS Liberec
FK Chrudim	12:1 (7:0)	Dynamo PCO České Budějovice
SK Olympik Mělník	5:3 (1:1)	Nejzbach Vysoké Mýto
Svarog FC Teplice	4:4 (1:1)	AC Sparta Praha
Helas Brno	1:6 (0:4)	SK Interobal Plzeň

Fotbalová asociace
České republiky

AKTUÁLNĚ

www.fotbal.cz

Sparta ukončila půst a vyhrála MOL Cup

Fotbalisté Sparty vyhráli ve finále MOL Cupu v Liberci 2:1 a po šesti letech získali vítěznou trofej. Slovan poslal do vedení v 50. minutě Jakub Pešek, ale v 65. minutě vyrovnal David Moberg Karlsson a za dalších osm minut otočil stav z penalty Guélor Kanga. Domáci dohrávali bez vyloučeného Imada Rondiče. Sparta má první trofej od roku 2014, kdy vyhrála ligu, pohár a následně i Superpohár.

MOL Cup ovládli Letenští v samostatné historii už posedmé. Liberec k pohárovým triumfům z let 2000 a 2015 třetí celkové prvenství nepřidal. Pražané si výhrou ve finále zajistili účast ve 3. předkole příštího ročníku Evropské ligy. Pokud aktuální ročník Evropské ligy vyhraje tým, který si zároveň z domácí soutěže zajistí účast v základní skupině, půjde dokonce místo něj Sparta přímo do skupiny.

Liberec nastoupil oslaben o zraněného útočníka Kuchtu, naopak Baluta zdravotní problém překonal a v sestavě nechyběl. V brance Slovanu dostal stejně jako v předchozím průběhu poháru šanci Knobloch před Nguyenem. Kvůli opatřením proti šíření koronaviru stále může být na stadionech maximálně 5000 osob včetně všech aktérů utkání, fanoušky obsazena však smí být jen čtvrtina míst. V Liberci se dostalo na 2351 diváků včetně příznivců hostů.

VÍTEŽOVÉ POHÁRU

PŘEHLED VÍTEŽŮ DOMÁČÍHO POHÁRU OD ROKU 1994

1994 - Viktoria Žižkov, 1995 - Hradec Králové, 1996 - Sparta Praha, 1997 - Slavia Praha, 1998 - FK Jablonec, 1999 - Slavia Praha, 2000 - Slovan Liberec, 2001 - Viktoria Žižkov, 2002 - Slavia Praha, 2003 - FK Teplice, 2004 - Sparta Praha, 2005 - Banik Ostrava, 2006 - Sparta Praha, 2007 - Sparta Praha, 2008 - Sparta Praha, 2009 - FK Teplice, 2010 - Viktoria Plzeň, 2011 - FK Mladá Boleslav, 2012 - Sigma Olomouc, 2013 - Baumit Jablonec, 2014 - Sparta Praha, 2015 - Slovan Liberec, 2016 - FK Mladá Boleslav, 2017 - Fastav Zlín, 2018 - Slavia Praha, 2019 - Slavia Praha, 2020 - Sparta Praha.

POČET VÍTEŽSTVÍ

7 - Sparta, 5 - Slavia, 2 - Žižkov, Teplice, Jablonec, Liberec, Mladá Boleslav, 1 - Hradec Králové, Ostrava, Plzeň, Olomouc, Zlín.

Finále bylo v úvodu opatrné. Libereckého gólmana protáhli střelami z dálky Kanga a Karlsson, ale vyloženou šanci si v první půli vytvořil jen Liberec. Rondič v 29. minutě vyhrál souboj pro Peška, který si obhobil obránce, ale sám před Hečou selhal. Krátce nato hostující Frýdek šlápl na Malinského, ale od rozhodčího Královce, který se po upozornění svých kolegů šel podívat na VAR, překvapivě dostal jen žlutou kartu místo červené, což mu o den později vytkla Komise rozhodčích FAČR... Pět minut po pauze už domácí udeřili. Koscelníkův centr prodloužil Rondič a Pešek propálil Heču. Sedmadvacetiletý záložník, který otevřel skóre i v semifinále v Olomouci, se prosadil proti bývalému klubu. V 58. minutě mohl zvýšit Rondič, ale Spartu podržel Heča. Na opačné straně vyhlavičkoval Karlssonovu střelu mířící

do branky na roh Karafiát. V 65. už švédský záložník vyrovnal. Po Kangově akci se dostal ke střele a s pomocí Koscelníkovy teče se trefil k tyči. Gólman Knobloch v 72. minutě obrovskou chybou pomohl Pražanům otočit stav. Neodhadl rychlost míče, nechal se obrát na hranici šestnáctky dobíhajícím Tettehem a faulem zavínil penaltu, kterou Kanga proměnil. Závěr zvládla Sparta s přehledem, zvlášť když v 89. minutě dostal Rondič druhou žlutou kartu a byl vyloučen. V nastavení nepřidali pojistku Kanga ani Hložek, ale hostům už to nevadilo. ■

www.molcup.cz

ROZHODUJÍCÍ MOMENT FINÁLE. BRANKÁŘ SLOVANU MILAN KNOBLOCH FAULOVAL SPARTÁNSKÉHO ÚTOČNÍKA BENJAMINA TETTEHA A Z NAŘÍZENÉ PENALTY KANGA ZAŘÍDIL VÝHRU PRAŽANŮ 2:1.

ZKLAMÁNÍ FOTBALISTÉ LIBERCE SI V REŽIMU „SAMOOBSLUHY“ BRALI MEDAILE A POHÁR PRO PORAŽENÝ TÝM.

LIBEREC - SPARTA 1:2 (0:0)

Branky: 50. Pešek - 65. Karlsson, 73. Kanga z penalty. **Rozhodčí:** Královec - I. Nádvořík, Mokrusch - Marek (video). **ŽK:** Rondič, Knobloch, Mikula, Mara - Kanga, M. Frýdek, Tetteh, Karlsson, Heča. **ČK:** (89.) Rondič.

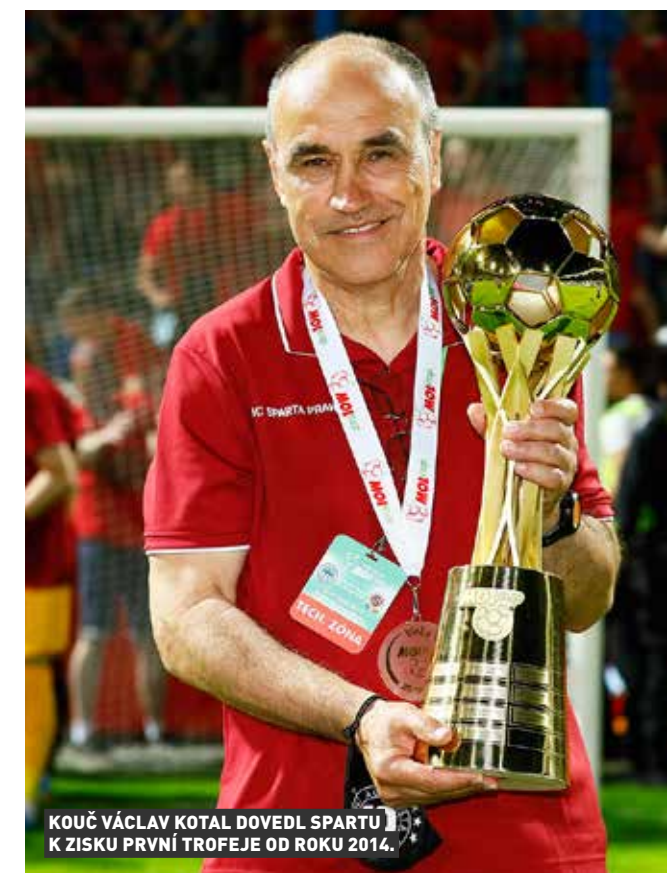
Liberec: Knobloch - Koscelník, Kačaraba, Karafiát, Mikula - Hromada (71. Alibekov), Mara - Malinský, Baluta (84. Beran), Pešek (90. Zeman) - Rondič. **Trenér:** Hoftych.

Sparta: Heča - Sáček, Štetina, Hancko, M. Frýdek - L. Krejčí II - Karlsson (85. Matěj Hanousek), Kanga, Dočkal (90. Trávník), Hložek - Kozák (61. Tetteh). **Trenér:** Kotal.

JAK TO VIDĚLI TRENÉŘI?

PAVEL HOFTYCH (Liberec): „První poločas to bylo hodně taktické, ani jedno mužstvo nechtělo udělat chybu. V druhém poločase jsme šli do vedení. Po brance jsme měli ještě další velkou šanci díky Rondičovi, bohužel jsme ji neproměnili. Myslím, že to byl klíčový moment. Pokud chcete vyhrát zápas s takhle těžkým soupeřem, musíte jít do dvougólového vedení. Sparta nás potrestala z brejku a vyrovnala na 1:1. Zápas byl pořád otevřený, bohužel rozhodla fatální chyba brankáře. To se občas stává. Knobloch šel od začátku pohárovou cestu, vychytil nám předchozí zápasy, proto ve finále nastoupil. Zklamání je velké, protože jsme byli krůček od velkého úspěchu.“

VÁCLAV KOTAL (Sparta): „V prvním poločase naše hra nebyla dobrá. Ztraceli jsme lehké míče, nedařila se nám kombinace. Nedovedu si to vysvětlit. Kluci strašně spěchali, hodně balonů jsme vyházeli. Naštěstí Milan Heča největší šanci soupeře zlikvidoval, to jsme měli štěstí. Ve druhém poločase se naše hra zlepšila. Bylo důležité, že jsme přehodili hráče na stranách hřiště. I přes obdržený gól jsme se po vystřídání dostávali více do pokutového území. Nakonec díky Tettehovi jsme si dokázali připravit penaltu, která nám přinesla vítězství. Doufám, že jsme se dostali na nějakou cestu, na které bychom chtěli zůstat. Ale čeká nás ještě spousta práce.“

KOČ VÁCLAV KOTAL DOVEDL SPARTU K ZISKU PRVNÍ TROFEJE OD ROKU 2014.

ONDRÁŠOVKA CUP U10

Sparta triumfovala v Táboře bez porážky

KATEGORII U10 OVLÁDLI V TÁBOŘE MLADÍ SPARTANÉ.

Finálový turnaj kategorie U10 Ondrášovka Cupu, oficiálního Poháru mládeže FAČR, potvrdil v Táboře letošní dominanci pražské Sparty, která vyhrála třetí turnaj ze čtyř doposud odehraných. V historickém městě na jihu Čech se výrazně prosadily i kluby, které nemají svůj dospělý tým v nejvyšší soutěži. FC Tábořsko skončilo druhé a do Zlaté skupiny se dostaly také Zbrojovka Brno, Spartak Choceň, Sparta Brno a Slavia Karlovy Vary. Ondrášovka Cup tak byl znovu jedinečnou oslavou fotbalu.

FINÁLOVÉHO TURNAJE SE ZÚČASTNILO 24 TÝMŮ.

Do turnaje vstoupilo 24 týmů rozdělených do čtyř základních skupin po šesti týmech, z nichž první dva postoupily do Zlaté, další dva do Stříbrné a poslední dva do Bronzové skupiny o konečné umístění. Do tabulky se pak počítá výsledek utkání s týmem, s nímž družstvo postupuje do závěrečných bojů. Základní částí turnaje prošly v první den bez jediného zaváhání AC Sparta Praha a Sparta Choceň, které vyhrály všechna svá utkání ve skupině, navíc s imponantním skóre z pěti duelů 36:9 (Sparta) a 34:6 (Choceň).

Zatímco Choceň ve Zlaté skupině své dábelkové tempo neudržela a dočkala se prvních porážek, Sparta pokračovala ve své krajozdě. Pražané zdolávali své soupeře nejméně o dva góly, ale v duelu s domácím Tábořskem museli o udržení vedení bojovat až do posledních sekund utkání, aby nakonec zvítězili těsně 2:1. Sparta zvládla celý turnaj bez ztráty body, když vyhrála všech jedenáct utkání a zaslouženě Ondrášovka Cup v kategorii U10 vyhrála. Z celkových čtyř letošních finálových turnajů ovládla Sparta tři.

Výtečně si vedlo i domácí FC Tábořsko, které hnala za parádním výsledkem velká skupina fanoušků. Tábořští potřebovali k zisku stříbrných medailí zdolat v posledním utkání Zbrojovku Brno, což se jim po výhře 3:0 podařilo. V tabulce pod sebe o jediný bod dostali FC Slovácko a mohli se tak radovat ze skvělého úspěchu.

V Táboře vzbudil velký zájem všech přítomných autorů 204 ligo- vých gólů a kovaný Jihočech David Lafata, který je ambasadorem

CELKOVÉ POŘADÍ KATEGORIE U10

1. AC Sparta Praha - 21 * 2. FC Tábořsko - 13
3. FC Slovácko - 12 * 4. FC Zbrojovka Brno - 9 * 5. FK Mladá Boleslav - 9
6. FK Spartak Choceň - 8 * 7. FC Sparta Brno - 6 * 8. FC Slavia Karlovy Vary - 4

Nejllepší hráč: Dominik Vondryška - FK Kohouti Rokycany

Nejllepší střelec: Steve Houdek - FK Spartak Choceň

Nejllepší brankář: Benjamin Hruška - AC Sparta Praha

Ondrášovka Cupu právě v kategorii U10. „Měli bychom se snažit dětem fotbal zpříjemnit tak, aby je bavil a zůstaly u něho. Měli bychom si vážit dětí, které na fotbal chodí. Sám jsem začínající trenér, když vedu desetileté kluky v Dubném u Českých Budějovic, kde bydlím. Chodí nám docela dost dětí, takže máme tři kategorie. Kluci od nás v kategorii U8 jedou dokonce do Benešova na finálový turnaj Ondrášovka Cupu, což pro ně bude velký zážitek,“ svěřil se svým pohledem na mládežnický fotbal a s prvními trenérskými zkušenostmi legendární kanonýr Českých Budějovic, řeckého Xanthi, Jablonce, Austrie Vídeň a Sparty.

David Lafata si v Táboře odbyl také premiéru jako spolukomentátor přímého přenosu, když po boku Pavla Čapka doplňoval svými postřehy dramatické utkání Zlaté skupiny mezi Spartou a domácím Táborskem. „Děkuji za pozvání k mikrofonu. Moc jsem si to užil a nebylo to až tak složité, protože v utkání bylo k vidění spousta pěkných akcí. Jestli ti kluci budou takto pokračovat, tak se v budoucnu máme na co těšit.“

Zajímavé postřehy si z Tábora odvážel i trenér reprezentační jedenadvacítky Karel Krejčí, který u dětí hodně dbá na silnou emoční

vazbu ke sportu. „Dnes jsou podmínky jiné než v minulosti. My měli škváru, dnes mohou všichni hrát na pěkném trávníku nebo na umělé trávě. První předpoklad je, aby kluky fotbal bavil a milovali ho. Zásadní je vybudovat u dětí vztah ke sportu, aby se těšily na každý trénink, na každý zápas a měli z fotbalu radost. Když to trenér dokáže, tak ho budou kluci milovat možná i víc než svého tátu.“

Dlouhé roky sleduje Ondrášovka Cup ředitel sportovně-technického oddělení FAČR Jiří Kotrba, který vidí v Ondrášovka Cupu i velký herní přínos. „Ondrášovka Cup je skvělou příležitostí pro hráče, ale i pro jejich rodiče, stačí se podívat na tu atmosféru. Navíc se hraje v malých formách, to znamená 4+1, 5+1, 7+1, kdy jsou kluci neustále u míče, mění se prostředí na hřišti, musí se rychle rozhodovat, což je klíčové. Právě tyto základní principy jsou v některých momentech podobné jako ve velkém fotbalu a v něm je pak mohou naplňovat.“ ■

www.fotbal.cz

VÍTĚZNÉ TÝMY OCENILI I ŘEDITEL SPORTOVNĚ-TECHNICKÉHO ODDĚLENÍ FAČR JIŘÍ KOTRBA A BÝVALÝ REPREZENTANT, KANONÝR DAVID LAFATA.

Valná hromada FAČR bude 15. září

Dvůkrát kvůli koronaviru odložená Valná hromada Fotbalové asociace České republiky se uskuteční v Olomouci 15. září. Schválil to výkonný výbor FAČR. Původně se mělo zasedání konat 29. května. Výkonný výbor poprvé odložil valnou hromadu na začátku dubna krátce po vypuknutí pandemie COVID-19 v Česku.

Podruhé rozhodla „fotbalová vláda“ o přesunutí zasedání 2. června. FAČR měla k dispozici čtyři termíny, a nakonec se rozhodla pro úterý 15. září. Dějištěm zasedání zůstala Olomouc. Letošní valná hromada je nevolební a neměla by řešit žádné klíčové otázky. Hlavním tématem zasedání by měly být finance. Výkonný výbor FAČR na svém jednání v minulém týdnu také schválil rozdělení mimořádné finanč-

ní podpory pro kluby, zasažené dopady koronavirové krize, ve výši 20 milionů korun. Pomoc by měla směřovat do klubů s mládeží do 18 let. ■

www.fotbal.cz

Již 43. Lázeňský pohár ve Velichovkách klepe na dveře

Další ročník Lázeňského poháru pomalu ale jistě klepe na dveře. Ve dnech 18. - 19. 7. tento jeden z nejstarších fotbalových turnajů na území České republiky napíše již 43. kapitolu. Stane se tak ve Velichovkách, kam se turnaj vrací po šesti letech.

Osm týmů z lázeňských měst a obcí ČR jsou rozděleny do dvou skupin podle pořadí z posledního ročníku, který se odehrál v Konstantinových Lázních. Hned čtyři zástupce tradičně nabízí Královéhradecký kraj. Svoje místo mají zakládající Janské Lázně, Lázně Bělohrad, Železnice a domácí Velichovky. První tři výše uvedené týmy se představí ve skupině B, kde je doplní Konstantinovy Lázně. Zejména jičínské derby bude jistě ozdobou sobotních klání.

Na pořádající Velichovky čeká trojnásobný obhájce prvenství a největší favorit na zlato Luhačovice, hrající krajský přebor Zlínského kraje, skupinu doplní Klimkovice a Mšené Lázně. Úvodní sobotní zápas má výkop již v 8 hodin, nedělní zápasy o umístění začínají o hodinu později. Celá akce odstartuje již páteční diskotékou a sobotní večer okoření pardubická kapela Stresor. Více informací na www.tjvelichovky.cz a www.lazenskypohar.cz.

www.fotbal.cz

KFS Královéhradeckého kraje - www.khfotbal.cz

inzerce

inzerce

AKC AUTO KOUT CENTRUM

FORTUNA:LIGA

O.TV SPORT

JOHN DEERE

78

Tělovýchovná jednota Velichovky si Vás dovoluje pozvat na

43.ročník

**LÁZEŇSKÉHO POHÁRU
V KOPANÉ**

18.-19. 07. 2020

Fotbalový areál TJ Velichovky „Na Třešňovce“
Sobota 8.00 hod. zápasy ve skupinách,
Neděle 8.30 hod. zápasy o konečné umístění

TURNAJ SE KONÁ ZA ÚČASTI MUŽSTEV:

Luhačovice

Krajský přebor Zlínského kraje

Klimkovice

I.B.třída Moravskoslezského kraje

Mšené Lázně

III.třída Litoměřicka

Velichovky

Okresní přebor Náchodska

Železnice

I.B.třída Královéhradeckého kraje

Lázně Bělohrad

I.A.třída Královéhradeckého kraje

Konstantinovy Lázně

Okresní přebor Tachovska

Janské Lázně

Okresní přebor Trutnovska

Občerstvení je po celou dobu akce zajištěno v areálu hřiště,
v pátek od 20.00 hod. hraje DJ v sobotu od 19.30 hod. skupina STRESOR

Všechny diváky srdečně zveme!

gol

FOTBALOVÝ
TÝDENÍK

FOTBALOVÁ TRADICE V MODERNÍ PODOBĚ

Vydává AS press s. r. o. Jednatel: Václav Tichý.

Redakce, výroba: Petr Trejbal - Tevis,

Levitova 1369, 508 01 Hořice.

Grafická úprava, zlom: Rejman Fine Arts s. r. o.

Fotografie: Jan Tauber,

Eduard Erben - CPA Czech Photo Agency.

Video: zdroj www.youtube.com

Kresby: Milan Kounovský.

Uzávěrka čísla:

pondělí 6.7. 2020 ve 22:00 hodin.

Příští číslo Gólu vyjde

v úterý 14. 7. 2020.

www.gol.cz

